

การใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 8 โรงเรียนวัดตะกั่ว กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

สุพรรณณี เสนักดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2553

การใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดตะกั่ว กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

สุพรรณณี เสนักดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม ๒๕๕๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุพรรณิ เสนักดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2553

สุพรรณิ เสนักดี.(2553). การใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร จำนวน 33 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ แผนการดำเนินกิจกรรมตามแนวการสอนแบบโครงงาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบโครงงาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ t – test for dependent samples ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

THE USE OF PROJECT WORK TO BUILD UP STUDENTS' RETENTION IN LEARNING
ENGLISH VOCABULARY OF PRATHOMSUKSA III
At WATTAKLAM SCHOOL, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SUPANNEE SENPAKDEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2010

Supanee Senpakdee. (2010). *The Use of Project Work to Build up Students' Retention in Learning English Vocabulary of Prathomsuksa III at Wattaklam School, Bangkok*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Associate Professor Chaleosri Pibulchol.

The purpose of this research was to study Prathomsuksa 3 students' retention in learning English vocabulary through Project Work.

The sample group was thirty – three Prathomsuksa 3 students at Wattaklam School, Bangkok. They were chosen by simple random sampling. The study was carried out during a five week time frame; there were twenty class periods of fifty minutes each in the second semester of A.D. 2010

The instruments used in this study were 2 projects, a learning achievement test and a questionnaire about the participants' opinions at learning English vocabulary through Project Work.

The results of the study revealed that after using project work:

1. The students' s achievement was significantly increased at the .01 level.
2. The students' retention in learning English vocabulary is high.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่๖ โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร ฉบับนี้ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.วไลพร ฉายา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ท่านได้เมตตาถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ช่วยตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้กำลังใจจนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา อาจารย์ ดร.วไลพร ฉายา และคณาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก ที่ได้กรุณาประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ชี้แนะ และให้คำปรึกษาอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาในสถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นางชไมภัค ชันระชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูอาจารย์และขอขอบใจนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดจนดำเนินการวิจัยสำเร็จ

ประโยชน์ของสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จดังปรารถนา

สุพรรณิ เสนภักดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	6
ความหมายของคำศัพท์.....	6
องค์ประกอบของคำศัพท์.....	7
ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	8
หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอน.....	9
วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความจำ.....	13
ความหมายของความจำ.....	13
ชนิดความจำของมนุษย์.....	13
ทฤษฎีความจำ.....	14
ปัจจัยที่มีผลต่อความจำ.....	16
การวัดความคงทนในการเรียนรู้.....	16
การนำทฤษฎีความจำมาประยุกต์ใช้ในการสอน.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน.....	19
ความหมายของการสอนแบบโครงงาน.....	19
ประเภทของโครงงาน.....	20
ขั้นตอนการสอนแบบโครงงาน.....	23
การวัดและการประเมินผลงาน.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	(ต่อ)	
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน.....	26
	งานวิจัยในประเทศ.....	26
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	27
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	28
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
	ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า.....	28
	เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ.....	28
	การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	31
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	39
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	39
	การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	41
	อภิปรายผล.....	41
	ข้อเสนอแนะ.....	46
	บรรณานุกรม.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	55
ภาคผนวก ก.....	56
ภาคผนวก ข.....	63
ภาคผนวก ค.....	68
ภาคผนวก ง.....	73
ภาคผนวก จ.....	78
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	83

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ของนักเรียน.....	33
2 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดลองกับค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนหลัง การทดลอง 2 สัปดาห์.....	34
3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยโครงงาน.....	36

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิแท่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนทดลอง หลังทดลอง และหลังทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการสื่อสารนั้น คำศัพท์นับเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งและเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้มนุษย์สื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ และเมื่อการสื่อสารมีความซับซ้อนมากขึ้น การรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมากขึ้น พ้นคำจึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่ยาก ความรู้เรื่องคำศัพท์ของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศกับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษามีความแตกต่างกันมาก และมักจะพบว่าผู้เรียนในทุกระดับการศึกษามักจะประสบปัญหาด้านคำศัพท์เสมอ นาทยา หิรัญสถิตพร (2537: 50) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดด้านคำศัพท์คือ ด้านความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์หรือมีวงความรู้ด้านคำศัพท์น้อยมากก็จะมีปัญหาในการสื่อความหมายในการตีความของคำศัพท์ นอกจากนี้ สมุทธ เชนเชาวนิช (2540: 19) ได้กล่าวถึงปัญหาอันเนื่องมาจากคำศัพท์ในการอ่านว่า อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ประการหนึ่งของนักศึกษาไทยเวลาอ่านภาษาอังกฤษ คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราว ทั้งนี้ อาจเนื่องจากแปลความหมายของคำศัพท์ไม่ได้หรือไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในข้อความนั้น ในด้านการเขียนนั้น วิไล นิษฐานันท์ (2530: 39) ได้กล่าวว่าปัญหาที่นักเรียนไทยไม่สามารถเขียนเรื่องได้ถูกต้องนั้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะไม่มีพื้นฐานที่สำคัญของการเขียน คือ ไม่รู้คำศัพท์การสะกดแต่ละโครงสร้างไวยากรณ์ ดังนั้น เขาจึงกล่าวได้ว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการเรียนภาษา ถ้านักเรียนมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์ไม่มากพอ ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้

สาเหตุของปัญหาในการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนมีผู้กล่าวไว้ดังนี้วรรณพร สิทธิเลิศ(2537: 39) กล่าวว่าครูมักยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง เช่น การสอนคำศัพท์ ครูมักจะให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม ครูไม่ใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน อรพิน พจนานนท์ (2537: 6-21) กล่าวว่าครูสอนคำศัพท์แบบแปลนั้น นักเรียนจะต้องท่องคำศัพท์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ซึ่งการสอนแบบนี้ นักเรียนไม่สามารถนำมาใช้สื่อสารได้จริงในสถานการณ์ต่างๆ เพราะนักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาในบริบทจริงรวมทั้งยังมีปัญหาในด้านตัวครูไม่ว่าจะเป็นการที่ครูไม่มีความรู้และทักษะทางภาษาที่เพียงพอ การจัดกิจกรรมที่ไม่ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกเพลิดเพลินในขณะที่เรียน ทำให้นักเรียนไม่เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ ครู

บางคนไม่ใช้สื่อการสอนทำให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจ จึงเกิดปัญหาการเรียนคำศัพท์ที่ไม่ได้ผลในชั้นเรียน

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งในการสอนคำศัพท์นั้น มีความสัมพันธ์กับทักษะทั้ง 4 ด้าน การที่นักเรียนจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้น นักเรียนที่มีพื้นฐานด้านคำศัพท์ดี รู้คำศัพท์มาก จำคำศัพท์ได้แม่นยำย่อมเรียนได้ผลดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาริณี ศรีสมพงษ์ (2517: 39) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจ ไวยากรณ์ และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนคำศัพท์สูง จะได้คะแนนการอ่านสูงด้วย และสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531: 84) ที่กล่าวว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สิ่งสำคัญคือการพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ คำศัพท์ยังมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการฟัง การพูด และการเขียนด้วย ในด้านการฟังและการพูด ถ้านักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ฟังไม่รู้เรื่อง จับใจความไม่ได้ ใช้คำผิดความหมาย ทำให้การสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จ ส่วนทางด้านการเขียนนั้น นักเรียนจะเขียนสะกดคำไม่ถูก และเขียนไม่ได้ใจความชัดเจน กล่าวคือ ถ้านักเรียนไม่มีความแม่นยำ หรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับศัพท์แล้วนักเรียนจะเรียนให้ได้ดีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ยาก

จากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกั่ว พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์น้อย อีกทั้งเมื่อมีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในบทเรียนไปแล้วพบว่านักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้เพียงระยะเวลาอันสั้น เมื่อมีการทบทวนในบทเรียนต่อมาปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่จะลืมและไม่สามารถนำคำศัพท์มาใช้ได้ถูกต้อง และเมื่อพิจารณาคะแนนผลการสอบของนักเรียนพบว่า ในส่วนของข้อสอบวัดผลด้านคำศัพท์นักเรียนจะได้คะแนนค่อนข้างน้อยและส่งผลกระทบต่อคะแนนในส่วนของการวัดผลด้านไวยากรณ์ที่มีคำศัพท์ใหม่อยู่ในข้อสอบด้วย

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และพบว่าวิธีการสอนแบบโครงงานเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าจะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้เพราะโครงงานมีกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการคิดและลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้ศึกษาสิ่งที่ตนเองสนใจ ทำงานในสิ่งที่ตนเองถนัดเพื่อสร้างผลงานหรือชิ้นงานต่างๆ โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ และช่วยเหลือ ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดี เพราะการทำโครงงานหนึ่งๆ นั้น นักเรียนได้ศึกษาสิ่งต่างๆ อย่างลึกซึ้ง มีขั้นตอนและลำดับการทำงานที่ชัดเจน นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในบริบทจริงทำให้เกิดการบูรณาการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ใหม่และความรู้เดิม ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของแบเรโต (มัลลิกา พงศ์ปริตร และศรีภูมิ อัครมาส.2546; อ้างอิงจาก Barreto.1999)

พบว่าหลังจากนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ ชาวโปโตริโกได้ทำโครงการและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามโครงการแล้ว นักเรียนสามารถจำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น และกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ด้วย

วิธีการสอนแบบโครงการภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมที่มีกระบวนการลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ในแต่ละชั้น ตอนนักเรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะด้านต่างๆ สัมพันธ์กับเนื้อหาทางภาษา โดยธรรมชาติ ในโครงการภาษาอังกฤษ นักเรียนได้ใช้ความรู้ทางคำศัพท์ ไวยากรณ์และความรู้ด้านอื่นๆ มาฝึกฝนในระหว่างขั้นตอนการปฏิบัติงาน(process) จนสำเร็จออกมาเป็นชิ้นงาน(end product) ซึ่งก็หมายถึง เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จากการกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง(learning by doing) นอกจากนี้ นักเรียนยังเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเป็นผู้สรุปและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีความจำ (สุจิต ถาวรสุข.2512: 122 - 123) ที่ว่าความสนใจเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการจำการที่ คนเราจะจดจำสิ่งต่างๆ ได้ดีหรือไม่ นั่นเป็นองค์ประกอบของความของผู้ นั้นว่ามีความสนใจจริงแค่ไหน ถ้าสนใจจริง ตั้งใจและลงมือกระทำปฏิบัติจริงๆ ย่อมจะทำให้จำเนื้อหาแห่งวิทยาการนั้นได้ง่ายและแม่นยำยิ่งขึ้น นักจิตวิทยาจึงมักยืนยันเสมอว่าความสนใจและตั้งใจจริงเป็นของคู่กับความจำเสมอ ดังสุภาษิตอังกฤษ ที่ว่า “The true art of memory is the art of attention. ” ซึ่งก็หมายถึงศิลปะแห่งความทรงจำอันแท้จริงก็คือศิลปะแห่งความสนใจนั่นเอง นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของลัดดา ภูเกียรติ(ลัดดา ภูเกียรติ. 2544: 22) ที่ว่าการเรียนรู้ในรูปแบบของโครงการเป็นการจัดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ความชำนาญที่มีอยู่มาประยุกต์ได้อย่างเต็มที่ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ตัดสินใจด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรม โดยการเรียนรู้สร้างความรู้บ้าง แทนที่จะเป็นผู้รับความรู้แต่เพียงฝ่ายเดียว ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการสอนโดยใช้โครงงานนั้น เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านความจำของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

จากสภาพปัญหา สาเหตุ หลักการและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบโครงการมาดำเนินการทดลองเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบโครงการเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด และได้ผลเป็นที่น่าพอใจตามมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร ที่เรียนรู้ คำศัพท์โดยวิธีการสอนแบบโครงการ

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 127 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่โรงเรียนวัดตะกล้า ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน

2. ระยะเวลาในการทดลอง ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนรู้ไปแล้วในด้านการสะกดคำ ความหมายของคำ และการใช้คำศัพท์ในประโยค ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ก่อนและหลังการทำโครงงานเป็นเวลา 2 สัปดาห์

2. การสอนแบบโครงงาน หมายถึง การสอนที่ใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ตนสนใจและได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยครูเป็นผู้เสนอแนะหัวเรื่องและกิจกรรม ซึ่งมีการวางแผนและดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นก่อนโครงงาน ขั้นระหว่างโครงงานและขั้นหลังโครงงานโดยดัดแปลงจากรูปแบบการสอนแบบโครงงานภาษาอังกฤษของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544: 252)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้า เรื่องผลของการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยในหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ความสำคัญของคำศัพท์
 - 1.3 องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.4 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.5 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความจำ
 - 3.1 ความหมายของการจำ
 - 3.2 ชนิดความจำของมนุษย์
 - 3.3 ทฤษฎีความจำ
 - 3.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความจำ
 - 3.5 ความคงทนและการวัดความคงทนในการเรียนรู้
 - 3.6 การนำทฤษฎีความจำมาประยุกต์ในการเรียนการสอน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน
 - 2.1 ความหมายของการสอนแบบโครงงาน
 - 2.2 ลักษณะการสอนแบบโครงงาน
 - 2.3 ประเภทของโครงงาน
 - 2.4 ขั้นตอนการสอนแบบโครงงาน
 - 2.5 การวัดและประเมินผลโครงงาน
 - 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง กลุ่มเสียง เสียงเสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้น เพื่อแสดงความคิดเป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525: 853)

คำศัพท์ คือ กลุ่มเสียงที่มีความหมาย แบ่งออกได้เป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบ่งตามรูปคำหรือแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้ เป็นต้น (วรรณพร ศิลาขาว. 2538: 12)

คำศัพท์ คือ คำเดี่ยวหรือกลุ่มคำหรือกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นอะไร (สังเวียน สุขศิริกุล. 2521: 46)

สรุปได้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มคำ กลุ่มเสียง เสียงพูดที่มีทั้งความหมายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน สามารถแบ่งประเภทได้จากกรุปคำหรือลักษณะการนำไปใช้

1.2 ความสำคัญของคำศัพท์

ในการเรียนภาษานั้น ความรู้ในเรื่องคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญเพราะคำศัพท์ถือเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาในด้านต่างๆ มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้

ศิริวรรณ ไสภิตภักดีพงษ์. 2544: 7 อ้างอิงจาก; (Stewich: 1972) กล่าวว่า ในการเรียนภาษานั้น การเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษาซึ่งประกอบด้วยเสียง โครงสร้าง ไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คำศัพท์จึงนับว่าเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา โดยถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศเมื่อ

1. ได้เรียนรู้ระบบเสียง คือ สามารถพูดได้ดีและสามารถเข้าใจได้
2. ได้เรียนรู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ ได้
3. ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควร และสามารถนำไปใช้ได้

สำเนา ศรีประมงค์.2547: 6 อ้างอิงจาก; (Ghadessy: 1998)ให้ความเห็นว่าการสอนคำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ก็สามารถนำคำศัพท์สร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค เรียงความ แต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลยในบรรดาองค์ประกอบทั้งหลายของภาษา“คำ” เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุด ภาษาก็คือ การนำคำมารวมกัน (a language is a collection of word) นั่นเอง

วรรณพร ศิลาขาว (2538: 15) ให้ความเห็นว่าคำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ เป็นอันดับแรก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ และฝึกฝน

สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษา และเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถนำมาสร้างเป็นหน่วยใหญ่ขึ้นได้ เช่น วลี ประโยค เป็นต้น

1.3 องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การศึกษาคำศัพท์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์คำหนึ่ง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้

ศิริร แสงธนู และ คิต พงศ์ทัต (2521: 35 – 41) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์ว่าต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. รูปคำ (Form) ได้แก่ รูปร่างหรือการสะกดตัวของคำนั้น ๆ
2. ความหมาย (Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำนั้น ๆ หากจะกล่าวโดยละเอียดแล้ว คำศัพท์หนึ่ง ๆ จะมีความหมายแฝงอยู่ถึง 4 นัยด้วยกัน คือ

2.1 ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical Meaning) ได้แก่ ความหมายตามพจนานุกรมสำหรับภาษาอังกฤษคำหนึ่ง ๆ มีความหมายหลายอย่าง บางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกันบ้างร้อย ทำให้บางคนเข้าใจความหมายที่แตกต่างกันออกไป หรือความหมายที่ตนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “สำนวน” ของภาษา

เช่น He went to his **house**. (บ้านที่เป็นที่อยู่อาศัย)

The President lives in the **White House**.

(บ้านประจำตำแหน่งประธานาธิบดี)

2.2 ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological Meaning) คำศัพท์ประเภทนี้ เมื่ออยู่ตามลำพังโดดๆ จะเดาความหมายได้ยาก เช่น “S” เมื่อใช้ต่อท้ายคำนาม hat, pens จะแสดงความหมายเป็น

พหูพจน์ หรือเมื่อนำไปต่อท้ายคำกริยา เช่น walks ในประโยค She walks home. ก็จะมีหมายความว่า การกระทำนั้นทำอยู่เป็นประจำ เป็นต้น

2.3 ความหมายจากการเรียงคำ(Syntactic Meaning) ได้แก่ ความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปตามการเรียงลำดับคำ เช่น boathouse หมายถึง อุเรือ แตกต่างกับ houseboat หมายถึง เรือที่ทำเป็นบ้าน

2.4 ความหมายตามเสียงขึ้นสน (International Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนแปลงตามเสียงขึ้นสนของผู้พูดเปล่งเสียงออกมาไม่ว่า จะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียว หรือมากกว่าเช่น Fire กับ Fire คำแรกเป็นการบอกเล่า (ที่อาจทำให้ผู้ฟังตกใจมากหรือน้อย แล้วแต่น้ำหนักของเสียงที่เปล่งออกมา) ส่วนคำหลังเป็นคำถามเชิงไม่แน่ใจจากผู้ฟัง

3. ขอบเขตของการใช้คำ (Distribution) จำแนกออกเป็น

3.1 ขอบเขตทางด้านไวยากรณ์ เช่น ในภาษาอังกฤษการเรียงลำดับคำ(Word Order) ตำแหน่งของคำในประโยคที่แตกต่างกันจึงทำให้นั้นความหมายแตกต่างกันออกไปดังประโยคดังต่อไปนี้

This man is brave. (คำนาม) แปลว่า ผู้ชาย

They man the ship. (คำกริยา) แปลว่า บังคับ

3.2 ขอบเขตของภาษาพูดและภาษาเขียน คำบางคำใช้ในภาษาพูดเท่านั้น แต่คำบางคำใช้ในภาษาเขียนโดยเฉพาะ

3.3 ขอบเขตของภาษาในแต่ละท้องถิ่น การใช้คำศัพท์บางคำมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น และแม้แต่ในประเทศเดียวกันก็ยังมีภาษาท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมี 3 ประการ คือ รูปคำ ความหมายและขอบเขตของการใช้คำ ในด้านของความหมาย นอกจากจะมีความหมายตามพจนานุกรมแล้วยังมีความหมายทางไวยากรณ์ ความหมายการเรียงคำ และความหมายจากการออกเสียงขึ้น-ลงของคำพูด ส่วนในด้านของขอบเขตของการใช้คำ แบ่งออกเป็นขอบเขตของการเรียงลำดับคำ ขอบเขตของภาษาพูดและภาษาเขียน และขอบเขตของภาษาในแต่ละท้องถิ่น

1.4 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประเภทของคำศัพท์แบ่งได้เป็นหลายประเภท ศิธร แสงธนู และคิต พงศ์ทัต (2521: 37–38) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง(Content Word) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจความหมายได้โดยไม่รู้ อยู่กับโครงสร้างของประโยค เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น dog, box, pen เป็นต้น

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง(Function Words) หรือเราเรียกกันว่าคำการยะ Article, Preposition, etc คำประเภทนี้มีใช้มากกว่าคำประเภทอื่นเป็นคำที่ไม่สามารถสอนแปลความหมายได้ แต่ต้องอาศัยการสังเกต และการฝึกการใช้โครงสร้างต่าง ๆ จึงจะเกิดประโยชน์

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ(2526: 149) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Active Vocabulary คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่านและเขียน เช่นคำว่า important, necessary, consist เป็นต้น คำศัพท์เหล่านี้ เมื่อผู้เรียนเรียนในระดับสูงขึ้น ครูจะต้องฝึกบ่อย ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้ แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องฝึก คำศัพท์ประเภทนี้ เช่นคำว่า elaborate, fascination, contrastive เป็นต้น คำศัพท์เหล่านี้ เมื่อผู้เรียนเรียนในระดับสูงขึ้น ก็อาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active vocabulary

กล่าวโดยสรุป คำศัพท์ในภาษาอังกฤษสามารถแบ่งประเภทได้จากความหมายของคำคือ คำที่มีความหมายในตัวเอง และคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง นอกจากนี้ ยังสามารถแบ่งตามประเภทการนำมาใช้ คือ คำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง และคำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น

1.5 หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอน

การเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ควรเลือกคำศัพท์ที่ใกล้ตัวนักเรียนและมีการฝึกซ้ำ ๆ จนผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง

วรรณพร ศิลาขาว.2538: 13 – 14 อ้างอิงจาก; (Mackey.1976: 176 – 190) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียนดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จัก จึงจำเป็นต้องนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนรู้ และใช้ได้อย่างถูกต้อง

2. อัตราความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือต่างๆ สูง หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลาย

แหล่ง ย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้น ๆ จะมีมากก็ตาม

3. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย

4. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุมความหมายได้หลายอย่าง หรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้

5. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิมมีความหมายชัดเจน สั้นง่าย

หลักการดังกล่าวสอดคล้องกับศิริวรรณ ไสภิตภักดีพงษ์.2544: 11 อ้างอิงจาก; (Lado.1986: 119 - 120) เป็นส่วนใหญ่ เว้นบางข้อที่ลาโดได้เสนอไว้เพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน
2. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียนชั้นในระดับประถมศึกษาตอนต้น ก็ควรนำคำศัพท์สั้น ๆ มาสอน
3. ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่งๆ แต่ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน
4. ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำไปพูดสนทนาหรือพบเห็น คำศัพท์นั้นตามป้ายโฆษณา เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอนผู้เรียนนั้น ควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้ใกล้ชิดและเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย นอกจากนี้ คำศัพท์ที่นำมาสอนนั้นต้องเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.6 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526: 117) จากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียนได้เสนอแนะลำดับขั้นในการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. พิจารณาความยากง่ายของคำ ครูควรพิจารณาว่าคำนั้น ๆ เป็นคำศัพท์ยากหรือคำศัพท์ง่าย หรือเป็นคำศัพท์ที่มีปัญหา ทั้งนี้ เพื่อจะได้แบ่งแยกหาวิธีในการสอน และทำการฝึกให้เหมาะสมกับคำศัพท์นั้น ๆ

2.. ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ครูเขียนคำศัพท์ใหม่ลงบนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟังก่อน และให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมทั้งแก้ไขถ้านักเรียนออกเสียงผิด

3. การสอนความหมาย ให้นักเรียนตีความหมายจากภาษาอังกฤษโดยตรง ควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทย โดยอาจจะใช้อุปกรณ์ช่วย เช่น แผนภูมิ รูปภาพ ของจริง หรือแสดงกิริยาท่าทางประกอบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายอย่างเด่นชัดขึ้น

สำหรับกลวิธีในการสอนความหมายของคำ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยในการสอนนั้น มีวิธีการหลายแบบที่ครูจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจความหมายของคำจากภาษาอังกฤษโดยตรงดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้จักหรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกกับประโยค เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความหมายของคำศัพท์ใหม่

2. ใช้ประโยคของคำศัพท์เก่า เมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกับคำศัพท์ใหม่

3. สอนคำศัพท์ใหม่ โดยการกำจัดความหมายง่าย ๆ

4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบการอธิบายความหมาย อุปกรณ์ประเภทนี้ มาซึ่งง่าย เช่นของที่ อยู่รอบห้อง เครื่องแต่งตัว หรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย หรืออาจใช้ภาพฉายบน การดูเขียนภาพบน กระดานดำได้ อุปกรณ์เหล่านี้ จะช่วยในการแสดงความหมายชัดเจนโดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ

5. การแสดงท่าทาง ครูใช้การแสดงท่าทางประกอบการแสดงความหมายคำได้

6. การใช้บริบทหรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค

นอกจากนี้ ควรมีใช้คำศัพท์ในรูปประโยคเสมอ อย่าฝึกคำศัพท์เดี่ยวๆ และรูปประโยคที่นำมา ฝึกควรเป็นประโยคที่ถูกต้อง และใช้ได้สถานการณ์จริง ประโยคที่นำมาใช้ต้องเป็นประโยคที่นักเรียนรู้จัก แล้ว อย่าสอนคำศัพท์ใหม่ในรูปแบบประโยคใหม่ ครูควรหาวิธีเสริมคำศัพท์โดยใช้วิธีการฝึกต่างๆ เช่น

1. หาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน

2. หาคำศัพท์ที่มีความหมายแตกต่างกัน

3. หาคำศัพท์ที่มาจากรากเดียวกัน

4. หาคำศัพท์ที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

5. ศักษานิคมของคำ (Parts of speech)

6. ฝึกการเติมวิภัติปัจจัย (prefix and suffix) เข้าไปในคำที่นักเรียนรู้จักแล้ว

ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์. 2544: 12 อ้างอิงจาก; (Finochiaro1964: 45- 57) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ดังนี้

1. เด็กในระยะเริ่มเรียน ควรจะได้เรียนการออกเสียงอย่างถูกต้องและสามารถเรียงคำเป็นประโยคในการพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง คำที่ไม่มีความหมายในตนเอง(function word) เช่นคำบุพบท to, for และอื่นๆ ควรให้ฝึกในโครงสร้างประโยคคละแล้ว

2. ทบทวนคำศัพท์เก่า เมื่อพบในโครงสร้างประโยคใหม่ แต่สิ่งที่จำเป็นสอนการออกเสียงใหม่ในโครงสร้างของประโยคใหม่

3. คำศัพท์ที่เด็กสนใจหรืออยู่ในหัวข้อที่จะเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนทีเดียวหมด

4. คำศัพท์ที่เด็กควรจะเป็นคำศัพท์ที่เด็กต้องการ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันของเด็ก

5. โดยทั่วไปในระยะเริ่มแรก ควรเรียนคำศัพท์ใหม่ 3 - 5 คำ และควรเพิ่มขึ้นในระดับสูงต่อไป

6. คำศัพท์ใหม่ 3 - 5 คำหมายถึง การฝึกในแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมและการใช้โครงสร้างประโยคในโครงสร้างเดิมที่เรียนมา เช่น คำ hospital ถ้านักเรียนรู้จักประโยค I went to the store. ก็สามารถสร้างประโยคใหม่ I went to the hospital. และเด็กควรจะใช้คำใหม่ในทักษะอื่นๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือ กิจกรรมอื่นๆ

7. ในการเลือกคำศัพท์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เป็นคำที่เจ้าของภาษาใช้พูดอย่างแท้จริง และควรตั้งคำถามอยู่เสมอว่านักเรียนจะพูดอย่างไร

8. สิ่งที่เป็นในการเลือกคำศัพท์ คือ ศัพท์ใหม่ในสิ่งที่ใกล้ตัวสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน

9. ในระยะเริ่มแรก คำที่สอนควรมีภาพประกอบหรือการแสดงง่ายๆ ซึ่งเด็กใช้คำเหล่านี้ในการเรียนสิ่งที่ยากต่อไป

สมยศ เม่นแย้ม (2543: 47) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์แบบต่างๆ ดังนี้

1. สอนโดยใช้อุปกรณ์

2. อธิบายศัพท์

3. สอนคำเหมือน

4. สอนคำที่มีความหมายตรงข้าม

5. แสดงท่าทาง

6. แสดงคำต่างๆ โดยใช้หลายๆ วิธี

7. การแปล

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ในการสอนคำศัพท์นั้นครูควรใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อสอนให้นักเรียนรู้จักการออกเสียงคำ การสะกดคำ และการนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้ถูกต้อง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจำ

2.1 ความหมายของการจำ

ความจำและการเรียนรู้มีความหมายเกี่ยวข้องกันอยู่เสมอ เพราะสิ่งที่แสดงให้รู้ว่ามี การเรียนรู้สิ่งใดมาบ้างก็ย่อมต้องแสดงให้เห็นว่าสามารถจำสิ่งเหล่านั้นได้ดีเพียงไร มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจำไว้ดังต่อไปนี้

สุจิต ถาวรสุข (2512: 25) ได้กล่าวว่า ความจำ หมายถึง ความสามารถที่ระลึกได้ สิ่งใดที่เราได้พบผ่านไปแล้ว ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ หากต่อมาระลึกได้ ก็เรียกว่า จำได้ ถ้าระลึกได้มาก เรียกว่าจำได้มาก ระลึกได้น้อย เรียกว่า จำได้น้อย

สุชา จันทรโสม (2515: 161) ได้กล่าวว่า ความจำเป็นขบวนการทางจิตใจหมายถึงเราเคยเห็นหรือเคยเรียนรู้ลักษณะบางอย่างของสิ่งนั้น แล้วยังคงมีสิ่งที่เรารู้มาแล้วเหลืออยู่ ดังนั้นความจำอาจหมายถึงความสามารถในการแสดงให้เห็นว่า ผู้ นั้นได้เรียนรู้สิ่งใดมาบ้าง

จากเอกสารเกี่ยวกับความหมายของการจำ สรุปได้ว่า การจำ หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนรู้ เคยประสบมาแล้วซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

2.2 ชนิดของความจำของมนุษย์

(ชัยพร วิชชาวุธ. 2540: 39 อ้างอิงจาก; (Atkinson and Shiffrin.1997) ได้แบ่งความจำของมนุษย์ออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. ความจำจากการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory) หมายถึง การคงอยู่ของความรู้สึกลักษณะหลังจากเสนอสิ่งเร้าสิ้นสุดลง การสัมผัสด้วยอวัยวะรับสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น และ ผิวหนัง หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง

2. ความจำระยะสั้น (Short – Term Memory) เขียนย่อว่า STM คือความจำหลังการเรียนรู้เป็นความจำเป็นที่คงอยู่ในระยะเวลาสั้น ๆ ที่ตั้งใจจดจ่อต่อสิ่งนั้นเท่านั้น เมื่อไม่ได้ใส่ใจในสิ่งเหล่านั้นแล้วความจำก็จะเลือนหายไป

3. ความจำระยะยาว (Long – Term – Memory) เขียนย่อว่า LTM หมายถึง ความจำที่คงทนถาวรมากกว่าความจำระยะสั้น ไม่ว่าจะทิ้งระยะไว้นานเพียงใด ก็เมื่อต้องการรื้อฟื้นความจำนั้น ๆ จะ

ระลึกออกมาได้ทันทีและถูกต้อง ระบบความจำระยะยาวนี้เป็นระบบความจำที่มีคุณค่ายิ่งเป็นความหมายหรือความเข้าใจในสิ่งที่ตนรู้สึก เป็นการตีความ จึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความสนใจและความเชื่อของแต่ละคน

2.3 ทฤษฎีความจำ

แอคคินสัน และชิฟฟริน (ชัยพร วิชาวุธ.2540: 71-72; อ้างอิงจาก Atkinson and Shiffrin. 1997) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความจำสองกระบวนการ ซึ่งมีใจความว่า ความจำระยะสั้น เป็นความจำชั่วคราว สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้น ต้องได้รับการทบทวนทุกสิ่งๆที่เข้ามาอยู่ในความจำระยะสั้น ดังนั้นจำนวนสิ่งของที่เราระจำได้ในความจำระยะสั้นจึงมีจำกัด เช่นถ้าเป็นชื่อคนเราอาจทบทวนได้เพียง 3 ถึง 4 ชื่อในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การทบทวนช่วยป้องกันไม่ให้ความจำสลายตัวไปจากความจำระยะสั้น และสิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นเป็นระยะเวลาอันยาวนานเท่าใด สิ่งนั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาวมากยิ่งขึ้น ถ้าเราจำสิ่งใดไว้ในความจำระยะยาวสิ่งนั้นก็จะติดอยู่ในความจำตลอดไป กลายเป็นความจำที่ถาวรซึ่งสามารถที่จะรื้อฟื้นขึ้นมาได้ ซึ่งความจำระยะยาวที่กล่าวถึงในทฤษฎีความจำสองกระบวนการคือ ความคงทนในการเรียนรู้ นั่นเองส่วนระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาว หรือความคงทนในการจำนั้น จะใช้เวลาประมาณ 14 วัน หรือ 2 สัปดาห์

กาเย่ (สำเนา ศรีประมงค์. 2547: 17 อ้างอิงจาก Gagne.1994: 27 - 36) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และจำพอสรุปได้ดังนี้

1. การสนใจ เป็นการชักจูงให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้
2. การทำความเข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
3. การเรียนรู้ปรุงแต่งสิ่งที่เรียนรู้ไว้เป็นความจำ ขั้นนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นความสามารถอย่างใหม่เกิดขึ้น
4. ความสามารถในการสะสมสิ่งเร้าเก็บไว้ในความจำ ขั้นนี้ เป็นการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนขอความจำช่วงเวลาหนึ่ง
5. การรื้อฟื้น ขั้นนี้ เป็นการเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วและเก็บเอาไว้ นำออกมาใช้ในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้
6. การสรุปหลักการ ขั้นนี้ เป็นความสามารถที่ใช้ในสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วไปประยุกต์กับสิ่งเร้าใหม่ที่ประสบมา
7. การลงมือปฏิบัติ เป็นการแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเรียนรู้

8. การสร้างผลย้อนกลับ ขั้นนี้ ผู้รับทราบผลการเรียนรู้ ถ้าขั้นทำความเข้าใจและการเรียนรู้ไม่ดี ขั้นการจำก็จะลดลงหรือจำไม่ได้เลยจากกระบวนการการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าคนเราจะจำสิ่งที่เรียนมาได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ว่าจะช่วยให้เกิดความจำระยะยาวแก่ผู้เรียนได้ดีเพียงใด ขั้นนี้ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้ คือ

1. การจัดบทเรียนให้มีความหมาย เช่น

- 1.1 การสร้างสื่อสัมพันธ์
- 1.2 การจัดระบบไว้ล่วงหน้า
- 1.3 การจัดลำดับขั้น
- 1.4 การจัดเข้าหมวดหมู่

2. การจัดสถานการณ์การเรียนรู้ ซึ่งทำได้ดังนี้

- 2.1 การนึกถึงสิ่งที่เรียนในขณะที่เรียนอยู่
- 2.2 การเรียนเพิ่มเติม
- 2.3 การทบทวนบทเรียน
- 2.4 การจำอย่างมีหลักเกณฑ์
- 2.5 การท่องจำ
- 2.6 การใช้จินตนาการ

นอกจากกิจกรรมส่งเสริมการจำดังกล่าวแล้ว สุชาจันทร์อม. (2542) ได้แนะนำวิธีเรียนที่ทำให้ลืมน้อยที่สุดพอสรุปได้ ดังนี้

1. พยายามทำให้สิ่งที่เรียนมีความหมาย เพราะคนเราจะลืมน้อยลงถ้ามีความหมายและความสำคัญได้ยาก
2. เรียนให้เกิดขั้นที่จำได้หมด เมื่อคิดสิ่งนี้ในเวลาต่อไปยังจำได้มาก
3. แยกแยะสิ่งที่เรียนเพื่อให้เห็นว่าแต่ละตอนมีความหมายอย่างไร ถ้าเรียนไปโดยไม่พิจารณาเหตุผลของแต่ละตอนจะทำให้ลืมน้อย
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ไม่ได้เพียงแต่รับฟังเฉยๆ แต่ติดตามไปด้วย
5. เมื่อเรียนจบไปแล้วตอนหนึ่ง ๆ ควรพักสักครู่แล้วจึงเรียนต่อไป ทำให้ความคิดไม่ปะปนกัน
6. หมั่นทบทวนในสิ่งที่เรียนไปแล้วบ่อยๆ จะทำให้จำแนกอย่างชัดเจน

2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำ

การที่นักเรียนจะจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือมีประสบการณ์ได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ดังที่มีผู้ให้ความคิดเห็นไว้คือ

อัจฉรา สุขารมณ (2547: 72) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำ ดังนี้

1. สถิติปัญญา การจำจะเกี่ยวกับสถิติปัญญามาก โดยเฉพาะความเข้าใจทางด้านภาษาและความสามารถในการแก้ปัญหา คนที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาและความคิดริเริ่มต่างๆ ย่อมต้องเป็นผู้ที่มีความจำที่ดีด้วย

2. ปฏิกริยาทางอารมณ์ ซึ่งเกิดขึ้นในประสบการณ์แต่ละอย่างจะมีผลต่อการจำด้วย เช่น สิ่งที่ทำให้ดีใจสุดขีดและเป็นทุกข์แสนสาหัส ย่อมจะทำให้จำได้เป็นเวลานาน

3. ความสนใจ เรามีความสนใจอย่างหนึ่งย่อมจดจำเรื่องนั้นได้ไม่ยากนัก สิ่งที่เราเห็นว่าปราศจากความสำคัญ ถ้าไม่สนใจก็จะทำให้ลืมเรื่องนั้นเร็วขึ้น

ถึงอย่างไรก็ตาม การจำสิ่งต่างๆ ก็ย่อมมีการลืมไปบ้าง เพราะในแต่ละวันนั้นมีการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ มากมาย ได้มีผู้ศึกษาถึงการจำและการลืมพบว่าการจำนั้นขึ้นอยู่กับเวลาดำวยึดเมื่อเวลาผ่านไปนานเข้า การจำก็จะลดลงหรือจำนวนที่จะลืมจะมากขึ้น

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2542: 254) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำ ดังนี้

1. ทักษะคิดและความเข้าใจ ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดและมีความสนใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใดก็จะทำให้จดจำสิ่งนั้นได้อย่างแม่นยำและเป็นเวลานานๆ

2. การฝึกฝน ถ้าผู้เรียนฝึกฝนทบทวนในสิ่งที่เรียนอยู่เสมอ ก็ทำให้สามารถจดจำสิ่งนั้นได้เป็นเวลานาน

3. ระยะเวลา หากทิ้งระยะหลังจากการเรียนรู้ไปเป็นระยะเวลานานๆ ก็จะทำให้จำในสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปได้น้อยหรือบางครั้งอาจลืมไปเลยก็ได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำ ได้แก่ สถิติปัญญา ความสนใจ ทักษะคิด ระยะเวลา หลังจากเกิดการเรียนรู้และการฝึกฝนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

2.5 การวัดความคงทนในการเรียนรู้

ศศิธร เจริญใจ.2550: 15 อ้างอิงจาก; (Adam, J.A.: 1969) ได้ให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ คือ การคงไว้ของผลการเรียนรู้ หรือความสามารถที่จะระลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วได้ หลังจากที่ได้ทิ้งระยะเวลาไว้แล้วระยะหนึ่ง แสดงว่าความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ ก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถนำ

ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ออกมาใช้ได้ แม้จะผ่านการเรียนรู้ไปแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่งก็ตาม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า “ความคงทนในการเรียนรู้” ก็คือ “การจำ” นั่นเอง

ผู้เรียนจะสามารถคงผลการเรียนรู้หลังจากการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ไปแล้วไว้ได้หรือไม่ นั่น ได้มีนักการศึกษาถกเถียงถึงวิธีวัดความคงทนในการเรียนรู้ ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 242-248) ได้กล่าวถึงการวัดความคงทนในการเรียนรู้ว่า เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วจะมีการคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้ หรือสามารถระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยได้เรียนหรือมีประสบการณ์รับรู้มาแล้ว โดยจะทิ้งไว้สักระยะหนึ่งแล้วจึงทำการวัด จึงเรียกว่า การวัดความคงทนในการเรียนรู้หรือการทดสอบความจำ ซึ่งมีวิธีการวัดอยู่ 3 วิธี คือ

1. การจำได้ (Remember) เป็นการทดสอบความจำ โดยการปรากฏสิ่งเร้าที่เคยประสบมาแล้วในอดีตปะปนกับสิ่งเร้าใหม่ ๆ แล้วให้ชี้ว่าสิ่งเร้าใดเป็นสิ่งเร้าเดิมได้ถูกต้อง
2. การระลึกได้ (Recall) เป็นการระลึกสิ่งที่เคยประสบในอดีตออกมาโดยไม่มีสิ่งเร้าที่เคยประสบมาปรากฏให้เห็น
3. การเรียนรู้ซ้ำ (Relearning) หมายถึง การเรียนรู้ซ้ำในสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้วและมาฝึกซ้ำ ๆ ซาก ๆ หนึ่งครั้ง ทบทวนอีก การเรียนรู้แบบนี้มักใช้วัดด้วยเวลาหรือจำนวนครั้ง การวัดความจำโดยการเรียนรู้ซ้ำ นี้ มีควมไวในการวัดมากกว่าการจำได้และการระลึกได้ กล่าวคือ ความจำบางอย่างเหลือน้อยจนไม่อาจวัดได้ด้วยวิธีการจำหรือการระลึก แต่เมื่อใช้วิธีการเรียนรู้ซ้ำ ก็จะพบว่ายังมีความจำเหลืออยู่ เช่น เมื่อเยาว์วัยเราเรียนรู้อาหารที่อร่อยจนกินได้ถึง 10 ครั้ง จึงจำได้ ครั้นโตขึ้นเราคิดว่าลืมรสชาติของอาหารนั้นไปแล้ว แต่ถ้าต้องการเรียนรู้ใหม่จะใช้ระยะเวลาในการท่องจำเพียง 5 นาที หรือน้อยกว่า 10 ครั้ง ก็สามารถจำได้

2.6 การนำทฤษฎีการจำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

การที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความจำในการเรียนรู้ได้นั้นเป็นสิ่งที่ครูจะต้องพิจารณาทฤษฎีการจำมาประยุกต์ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนมากที่สุด

อบรม สนิทบาล. (ม.ป.ป: 142) ได้เสนอแนะวิธีการนำทฤษฎีการจำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ควรจัดบทเรียนที่มีความหมายต่อเด็ก ให้เด็กได้ทราบจุดประสงค์ในการเรียน
2. ควรจัดประสบการณ์ตรงให้เด็กมากที่สุด ควรใช้อุปกรณ์การสอนและให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
3. ควรจัดการเรียนการสอนให้มีความแปลกใหม่ น่าสนใจ

4. ควรจัดเนื้อหาในการสอนให้เป็นตอนๆ ให้พอเหมาะอย่าให้มากเกินไป
5. ควรให้เด็กมีเวลาพักผ่อนหลังจากการเรียนรู้เรื่องหนึ่ง ๆ แล้ว
6. ควรให้มีการทบทวนและฝึกอยู่เสมอและควรกระทำให้มากพอ
7. ควรให้นักเรียนได้เข้าใจสิ่งที่สอนแจ่มแจ้งจริง ๆ
8. จัดกระบวนการสอนให้เป็นหมวดหมู่ มีระเบียบ มีความต่อเนื่อง
9. ควรพิจารณาตารางสอนให้รอบคอบว่า ควรจัดอย่างไร เวลาใด
10. ควรแนะนำวิธีการการเรียนรู้ที่ได้ผลดีให้แก่เด็ก

การที่ช่วยให้เกิดความจำระยะยาวได้ดีขึ้น นั้น หลุยส์ กิริแอง (2522: 161–172) ได้เสนอแนะให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. การจัดบทเรียนให้มีความหมาย เป็นการจัดบทเรียนให้เป็นระเบียบเป็นหมวดหมู่ เกิดความหมายต่อผู้เรียนการจัดให้บทเรียนมีความหมาย อาจทำได้ดังนี้

1.1 การสร้างสื่อสัมพันธ์ เป็นวิธีการสร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายเพื่อช่วยให้การจำบทเรียนที่ขาดความหมาย

1.2 การจัดเป็นระบบไว้ล่วงหน้า เป็นการสรุปโครงสร้างหรือกระบวนการที่เกี่ยวกับบทเรียนให้นักเรียนทราบก่อนการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในตอนนั้น ๆ

1.3 การจัดเป็นลำดับขั้น เป็นการจัดบทเรียนให้เรียงลำดับตามขั้นตอนการเรียนรู้ในลำดับขั้นต่ำกว่าจะเป็นพื้นฐานให้เรียนรู้ขั้นตอนที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับ

1.4 การจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ เป็นการจำแนกประเภทของสิ่งที่ต้องการให้จำเป็นหมวดหมู่

2. การจัดสถานการณ์ช่วยการเรียนรู้ วิธีการที่ช่วยให้ความจำระยะยาวดีขึ้น อีกประการหนึ่งได้แก่ การจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับบทเรียนนั้น มากขึ้น ทั้งในระหว่างการเรียนรู้และการเรียนการสอนและภายหลังการเรียนการสอนแล้ว การจัดสถานการณ์ช่วยการเรียนรู้ อาจทำได้ดังนี้

2.1 การนึกถึงสิ่งที่เรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนอยู่ หมายถึง การทบทวนบทเรียนภายหลังที่อ่านจบไปแต่ละครั้ง

2.2 การเรียนเพิ่มขึ้น หมายถึง การเรียนภายหลังจากที่จำบทเรียนนั้น ได้แล้วซึ่งจะเป็นผลให้จำได้แม่นยำขึ้น และจำได้นานขึ้น

2.3 การทบทวนบทเรียน วิธีนี้ คล้ายคลึงกับการนึกถึงสิ่งที่เรียนในขณะที่ฝึกฝน เพราะการนึกถึงก็เป็นการทบทวนเหมือนกัน

2.4 การจำอย่างมีหลักเกณฑ์โดยการจัดคำต่างๆ ให้เป็นระเบียบเป็นหมวดหมู่ เป็นหมวดเป็นหมู่ ก็จะจำได้ง่ายขึ้น

2.5 การท่องจำ เป็นการท่องบทเรียนต่างๆ เพื่อช่วยความจำ

สรุปได้ว่าการที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความจำในการเรียนรู้ได้นั้น ครูจะต้องพิจารณาจัดบทเรียนให้มีความหมาย เป็นระบบ รวมถึงการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนมากที่สุด

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน

3.1 ความหมายของโครงงาน

มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของโครงงานไว้ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544: 238) ได้ให้ความหมายของโครงงานว่าหมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือกระบวนการอื่นใดไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าคำตอบในเรื่องนั้นๆ โดยมีครูคอยกระตุ้น แนะนำให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิดตั้งแต่การเลือกหัวข้อที่จะศึกษาค้นคว้า ดำเนินการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานและการนำเสนอ ผลงาน

สุวิทย์ มูลคำ. (2543) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ในรูปของโครงงานว่า มีนักศึกษาได้ให้ความหมายของโครงงานไว้ดังนี้

โครงงาน คือ กระบวนการแสวงหาคำตอบข้อสงสัยของผู้เรียน

โครงงาน คือ วิธีการเรียนรู้ในเรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นกระบวนการและลึกซึ้ง

โครงงาน คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจใคร่รู้คำตอบด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่องหลังจากการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง

โครงงาน คือ การสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีทำงานวิจัยเล็ก ๆ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

โครงงาน เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในกระบวนการแสวงหาความรู้ หรือ คิดด้วยตนเองเป็นงานวิจัยเบื้องต้น

โครงงานเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ไปใช้ในกระบวนการแสวงหาความรู้ หรือคิดด้วยตนเองเป็นงานวิจัยเบื้องต้น

ลัดดา ภูเกียรติ. (2544: 47) กล่าวว่า โครงงานเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียนที่อยากจะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลายๆ สิ่งที่ยังสงสัยและอยากรู้คำตอบให้ลึกซึ้ง

ชัดเจน หรือต้องการเรียนรู้ให้มากขึ้น กว่าเดิมโดยใช้ทักษะกระบวนการและปัญหาหลายๆ ด้าน มีวิธีการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการวางแผนในการศึกษาอย่างละเอียดแล้วลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ จนได้ข้อสรุปหรือผลการศึกษาหรือคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ เหม

จากความหมายของโครงการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าโครงการเป็นกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึกซึ้ง ในหัวข้อการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ลักษณะสำคัญของโครงการคือการเน้นที่การหาคำตอบให้แก่คำถาม และการลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองของผู้เรียนผ่านกระบวนการต่างๆ อย่างเป็นระบบ

3.2 ความหมายของโครงการภาษาอังกฤษ

กุศยา แสงเดช. (2545: 92) ได้ให้คำจำกัดความว่าโครงการภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมหรือชิ้นงานที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นรูปธรรมของผู้เรียน กิจกรรมหรือชิ้นงานนี้เป็นผลมาจากการดำเนินการทำงานอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองทุกขั้นตอน

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542) ได้ให้ความหมายของโครงการภาษาอังกฤษว่าเป็นประสบการณ์การเรียนรู้เป็นผู้เลือกเรื่องที่ต้องการจะศึกษาและกำหนดวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยวิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนเกิดจากการเรียนรู้ที่แท้จริงนั้น ผู้เรียนควรจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษามีโอกาสทดลองฝึกการใช้ภาษาที่เรียนมาเพื่อจะได้นำภาษาที่เรียนรู้อย่างเต็มที่ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ แต่ในสภาพเป็นจริงแล้วผู้เรียนจะได้รับความรู้เฉพาะตัวเนื้อหาของภาษาและได้ฝึกเฉพาะภาษาที่ในบทเรียนผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอย่างอิสระตามที่ตนต้องการ ดังนั้นครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ได้จริงกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเองคือการทำโครงการ(Project Work) เพราะโครงการเป็นกิจกรรมเชื่อมต่อระหว่างภาษาที่เรียนมากับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาด้วยตัวเอง ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาที่จำเป็นเพื่อการทำกิจกรรมจนสำเร็จ ใช้วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การทำโครงการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.3 ลักษณะการสอนแบบโครงการ

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545: 59) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนแบบโครงการดังนี้

1. นักเรียนได้เลือกเรื่องหรือประเด็นที่จะศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งอาจจะศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้

2. นักเรียนเป็นผู้เลือกวิธีการศึกษาและแหล่งความรู้

3. นักเรียนเป็นผู้ศึกษาหรือลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอน

4. การศึกษานี้ มีการบูรณาการระหว่างความรู้/ทักษะ/ประสบการณ์เดิมกับสิ่งใหม่

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544: 128) กล่าวถึงลักษณะเด่นของโครงการดังนี้

1. มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ เน้น อหามากกว่าเป้าหมายด้านภาษา

2. มีลักษณะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แม้ครูจะมีบทบาทในการสนับสนุนและเสนอแนะตลอดกระบวนการ

3. มีลักษณะการร่วมมือมากกว่าการแบ่งงาน มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ประสบการณ์จากกันและกัน

4. นำไปสู่การบูรณาการที่แท้จริง ทั้งด้านทักษะและกระบวนการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่สะท้อนถึงภาระงานในชีวิต

5. จะสิ้นสุดหรือจบลงด้วยผลงานตอนท้ายซึ่งสามารถให้คนอื่นรับรู้มีส่วนร่วมได้การทำโครงการเป็นสิ่งที่มีความหมายที่แท้จริง ทั้งยังมีการรับกระบวนการในระหว่างดำเนินการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง ชัดเจนในแต่ละช่วงของการทำโครงการ

6. เป็นสิ่งที่จูงใจ กระตุ้นท้าทาย มีผลดีต่อการสร้างความเชื่อมั่น การรู้คุณค่าของตนเอง และความเป็นอิสระในการดูแลตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะทางภาษาการเรียนรู้ เนื้อหาและความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน

ซาร่า เบอร์วูด เฮเลน ดันฟอร์ด และเจสซียาห์ พินูลชล. (2544: 14-16) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของโครงการภาษาอังกฤษว่า

1. โครงการเป็นกิจกรรมบูรณาการที่มีลำดับการดำเนินงานชัดเจนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่ผลงานชิ้นสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ ทำให้เด็กรู้สึกได้ถึงความสำเร็จ ครูและผู้ปกครองมีศรัทธาเชื่อมั่นและเห็นพัฒนาการของผู้เรียน

2. โครงการสอนเด็กโดยองค์รวม กล่าวคือ เป็นการพัฒนาเด็กทุกด้านไม่ได้เน้นแต่เพียงด้านภาษาเท่านั้น นักเขียนยังสามารถพัฒนาในด้านทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะทางปัญญา ทักษะทางกาย ทักษะทางสังคม เป็นต้น

3. โครงการงานเป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษากับทักษะ กล่าวคือโครงการทำหน้าที่เสนอ ผูก และทำให้เกิดการบูรณาการทักษะทางภาษาในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากภาษาที่นำมาสอนและฝึกนั้น เป็นภาษาที่เด็กต้องใช้เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ

4. โครงการงานช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง กล่าวคือการทำโครงการเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักตัดสินใจเลือกและรับผิดชอบงานของตนเอง รวมทั้งรู้จักค้นคว้าและพัฒนาทักษะที่จะเป็นต่อการเรียน

5. โครงการงานสนองความต้องการของชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกัน เนื่องจากเด็กแต่ละคนจะมีโอกาสสร้างงานตามศักยภาพของตน และเมื่อมีผู้เห็นคุณค่าในผลงานเด็กก็จะมี ความเชื่อมั่นและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

6. โครงการงานช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นในหลักสูตร กล่าวคือ โครงการงานสามารถเป็นส่วนเสริมหลักสูตรที่กำหนดไว้แล้วหรือเป็นแกนของหลักสูตรที่สร้างขึ้น ก็ได้หรือเหมาะสมกับครูที่มีเวลาไม่มากพอที่จะสอนให้เห็นผล

กล่าวโดยสรุป ลักษณะการสอนแบบโครงการนั้น เป็นการสอนที่เน้นตัวนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง มีขั้นตอนกระบวนการและการจัดการในกลุ่ม มีการเชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้เก่าและความรู้ใหม่และนักเรียนสามารถสร้างผลงานได้ด้วย ความภูมิใจ

3.4 ประเภทของโครงการ

จิราภรณ์ ศิริทวี. (2542: 34) ได้แบ่งประเภทคือ

1. โครงการตามสาระการเรียนรู้ เป็นโครงการที่นักเรียนมีการทำงานภายใต้จุดประสงค์ของการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ

2. โครงการตามความสนใจ นักเรียนเลือกศึกษาตามความสนใจจากการสังเกตในโครงการที่ ๒ ประเภท แบ่งออกเป็น โครงการชนิดต่างๆ ประกอบด้วย

- โครงการประเภทสำรวจ เช่น การทำโครงการสำรวจอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่น หรืออาชีพในประเทศไทย สำรวจ ผลไม้ เป็นต้น

- โครงการประเภทการแสดง เช่น การเล่นนิทาน การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ

- โครงการประเภทผลผลิต เช่น การทำแผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยว การทำเมนูอาหาร เป็นต้น

- โครงการประเภทวิจัย เช่น การศึกษาภาษาอังกฤษจากฉลากยา หรือจากแผ่นโฆษณา เป็นต้น
 สุมิตตา งามชัด. 2548: 9 อ้างอิงจาก; (Fried-Booth.1987) กล่าวถึงประเภทของโครงการมี 2
 ประเภท คือ

1. โครงการเต็มรูปแบบ (Full-Scale Project)
2. โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้สึกรักความสนใจ(Briding or Motivating Activities)

โครงการทั้ง 2 ประเภทนี้ มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือกิจกรรมเสริมความรู้ ความเข้าใจ หรือ
 โครงการย่อยเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่โครงการเต็มรูปแบบ แต่ความแตกต่างของโครงการที่ 2 ประเภทนี้ คือ
 กิจกรรมเสริมความรู้ ความสนใจเป็นกิจกรรมที่ทำให้ในห้องเรียน ในขณะที่โครงการเต็มรูปแบบจะขยาย
 ออกไปถึงนอกห้องเรียนด้วย

3.5 ขั้นตอนการสอนแบบโครงการ

มาลัย สิงหะ. (2542: 9) สรุปขั้นตอนวิธีสอนแบบโครงการออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 เริ่มต้นโครงการ หรือขั้นวางแผน เป็นระยะที่ครูต้องสังเกต สร้างความสนใจในเรื่องที่
 จะเรียนรู้ให้เกิดในตัวนักเรียน แล้วตกลงร่วมกันเลือกเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ระยะที่ 2 ขั้นพัฒนาโครงการ หรือขั้นดำเนินการขั้นขึ้นที่นักเรียนกำหนดหัวข้อคำถามหรือ
 ประเด็นปัญหาที่นักเรียนอยากรู้เกี่ยวกับเรื่องที่พวกเขาสนใจ (ที่ร่วมกันกำหนดเป็นหัวข้อเรื่อง) แล้ว
 ตั้งสมมติฐานมาตอบคำถามเหล่านั้น ทดสอบสมมติฐานด้วยลงมือปฏิบัติจนค้นพบคำตอบด้วยตัวเอง

ระยะที่ 3 ขั้นรวบรวมสรุป หรือขั้นทบทวนและแก้ไขผลงาน เป็นขั้นตอนสุดท้ายของโครงการที่
 นักเรียนค้นพบคำตอบของปัญหาแล้วและนักเรียนแสดงให้ครูได้เห็นว่าได้สิ้นสุดความสนใจในหัวข้อ
 โครงการเดิมและเริ่มหันเหความสนใจไปสู่เรื่องใหม่ ระยะนี้ เป็นระยะที่ครูและนักเรียนจะได้แบ่งปัน
 ประสบการณ์การทำงานและแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการทำงานตลอดโครงการแก่คนอื่นๆ .

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544: 252) ได้สรุปขั้นตอนการพัฒนาโครงการ
 ภาษาอังกฤษออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการก่อนโครงการ (Pre – Project Stage)
2. ขั้นดำเนินการโครงการ (During – Project Stage)
3. ขั้นหลังโครงการ (Post – Project Stage)

ตารางแสดงขั้นตอนการพัฒนาโครงงานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ขั้นตอน	กิจกรรม
1.ขั้น ก่อนโครงงาน	สิ่งที่ควรเตรียมล่วงหน้า 1. สาระ/หัวข้อของโครง (ใครเป็นผู้หาหัวข้อ ครูหรือนักเรียนร่วมกัน คิดหัวข้อที่น่าสนใจ ฯลฯ) 2. ระยะเวลาที่จะใช้ในการทำโครงงาน (ช่วงสั้น ยาว) 3. บทบาทครู (ผู้ช่วยเหลือ ผู้อำนวยการความสะดวก ผู้วางแผนร่วม ผู้ให้คำปรึกษา ฯลฯ) 4. กลุ่มผู้ทำโครงงาน (จำนวนนักเรียน กลุ่มผู้ร่วมโครงงาน- ตามความสนใจ ตามความสัมพันธ์ ฯลฯ) 5. ระบบการประเมินผล (ประเมินเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว) ประเมินโดยการเสนอผลงานปากเปล่าหรือเป็นรายงาน
2.ระหว่างโครงงาน	1. ระดมสมอง 2. การตั้งจุดประสงค์โครงงาน(ตามหัวข้อที่ต้องการ) 3. รายละเอียดการวางแผน (ระบุข้อมูลที่ต้องการ แหล่งข้อมูล วิธีการ) เก็บรวบรวมข้อมูล เขียนตารางการทำงาน แบ่งงานที่รับผิดชอบฯ)การสอน/ทบทวนเนื้อหาทางภาษา ทักษะทางภาษาและทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็น 4. การออกแบบเครื่องมือ (แบบสอบถาม บทสัมภาษณ์ ตารางการบันทึกต่าง ๆ ฯลฯ) 5. การเก็บรวบรวมข้อมูล (ในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน) 6. การจัดการกับข้อมูล (เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่ต้องการ) 7. การนำเสนอผลงาน (รูปแบบของชิ้นงาน เช่นบอร์ดนิทรรศการ สถานที่นำเสนอ ฯลฯ)
3.หลังโครงงาน	1. การให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน/ครู 2. การเก็บผลงานจากโครงงาน

3.6 การวัดและประเมินผลโครงการ

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544: 85-86) เสนอว่าวิธีการหลักที่ใช้การประเมินโครงการ ได้แก่

1. การประเมินชิ้นงาน
2. การประเมินรายงานหรือภาคินิพนธ์
3. การประเมินโดยสอบปากเปล่า
4. การประเมินจากการจัดนิทรรศการโครงการ
5. การประเมินจากการนำเสนอ
6. การประเมินจากสมุดบันทึก

เสงี่ยม ไตรรัตน์ และบำรุง ไตรรัตน์.(2544:12-14) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงเทคนิค ในการวัดผลโครงการ ว่า มีวิธีการวัดเช่นเดียวกับการวัดผลทั่วไป แต่สิ่งที่สำคัญคือเนื้อหาที่ต้องการวัดโดยทั่วไปมีเทคนิคในการวัด ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามหรือคำถามในเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อาจจะเป็นการถามเพื่อวัดผลของโครงการ วัดกระบวนการ เนื้อหาตลอดจนการเสนอผลงาน
2. การใช้บันทึก เป็นการให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันเพื่อควบคุมการทำงานของตนเองวางแผนการทำงานต่างๆ เกี่ยวกับโครงการ ความคิด ความยากลำบากที่พบ เป็นการประเมินตนเองทุกวันตลอดโครงการ แต่บันทึกส่วนตัวจะไม่นำมาให้คะแนนเนื่องจากการทำลายความเชื่อมั่นของผู้เรียน
3. จดหมาย ซึ่งอาจจะให้ข้อมูลด้านข่าวสาร ข้อเสนอแนะ อาจจะเป็นจดหมายระหว่างครูกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน หรือจากผู้บริหารชุมชนซึ่งครูต้องพิจารณาว่าจดหมายใดจะให้ค่าการประเมินที่ดี
4. การสัมภาษณ์ผู้ทำโครงการ เป็นการให้ข้อมูลเฉพาะด้านของโครงการ และเป็นการวัดการมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของผู้เรียน ควรทำในลักษณะไม่เป็นทางการ

นอกจากนี้ กรมวิชาการ. (2544: 8 – 9) ได้เสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงการว่าบุคคลที่มีส่วนในการประเมินโครงการ อาจประกอบด้วย

1. ผู้เรียนประเมินตนเอง
2. เพื่อนช่วยประเมิน
3. ผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา
4. ผู้ปกครอง
5. บุคคลอื่น ๆ ที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้อง

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน

งานวิจัยในประเทศ

ธีระนันท์ ตานนท์. (2542) ได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่4 โรงเรียนบ้านไค่นุ่น อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน พบว่า

1. นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมระหว่างการใช้โครงงานในระดับมากเรียงลำดับนี้ พฤติกรรมความสนใจในการเรียน ความสนุกสนาน ความกระตือรือร้น และความเชื่อมั่นกล้าแสดงออกตามลำดับ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามโครงงานด้านโครงสร้างไวยากรณ์ดีขึ้น โดยนำโครงสร้างไวยากรณ์ในชั้น ประถมศึกษาปีที่3 มาใช้เป็นส่วนใหญ่ สำหรับในด้านคำศัพท์ในหมวดคลังคำ (Lexicon) นักเรียนสนใจศึกษาค้นคว้าคำศัพท์ที่เป็นคำนามเกี่ยวกับสัตว์และสิ่งของ โดยคำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่ไม่ได้ระบุไว้ในคลังคำสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 และปีที่4

สุภาทิพย์ สุธหนองบัว. (2545: 75-80) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานที่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่6 และเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการทำโครงงาน โดยกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 41 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 81.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 82.93 ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ตลอดจนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า โครงงานเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น และฝึกความเป็นผู้นำในระดับมากที่สุด

ศุภสิริ โสมเกตุ. (2544: 92-95) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความคงทนในการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่๖ จำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 45 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้โดยโครงงานมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. (2547: 38-41) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่๖ จำนวน 34

คน พบว่าเมื่อใช้กิจกรรมโครงงานมาประกอบการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์แล้ว นักเรียนมีพัฒนาการทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สมพิศ พูลเจริญ. (2547: 39-40) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โดยใช้โครงงาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการทำโครงงาน

งานวิจัยต่างประเทศ

แบเรโต. (มัลลิกการ พงศ์ปริตร และศรีภูมิ อัครมาส.2546; อ้างอิงจาก Barreto.1999)ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาสเปน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ชาวเปอร์โตริโก ซึ่งพูดภาษาสเปน ว่ามีวิธีการสอนแบบโครงงานอย่างไรเพื่อส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าหลังจากนักเรียนทำ โครงงานและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามโครงงานนักเรียนจำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น และนักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

โธมัส. (Thomas.2000: 1-45) ได้ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโครงงานในช่วงปี 1999-2000 ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบโครงงานเป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการสอนแบบนี้ ช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น นอย่างเห็นได้ชัดจากการทำโครงงาน

โลเวลธัล. (Lowenthal.2006:1-12) ทำการศึกษาผลการสอนแบบโครงงานในโรงเรียนบริหารธุรกิจ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบโครงงาน กับการเรียนด้วยการบรรยายและการแก้ปัญหาที่ใช้สอนอยู่ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิมร้อยละ55 และบทบาทของครูน้อยลง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ อย่างเต็มที่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกั่ว กรุงเทพมหานคร โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า
3. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ
4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกั่ว กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 127 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตะกั่ว ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน

2. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ละ 4 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

3. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แผนการดำเนินกิจกรรมตามแนวการสอนแบบโครงงาน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ก่อนและหลังการทำโครงงาน
3. แบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการดำเนินกิจกรรมตามแนวการสอนแบบโครงงาน

แผนการดำเนินกิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีทั้งหมด 2 แผน ประกอบด้วย แผนการดำเนินกิจกรรมโครงงาน My Picture Dictionary ซึ่งมีหมวดคำศัพท์ 2 หมวด ได้แก่ หมวดสิ่งของในห้องเรียน หมวดสิ่งของในบ้าน และแผนการดำเนินกิจกรรมโครงงาน My mobile ซึ่งมีหมวดคำศัพท์ 5 หมวด ได้แก่ หมวดเสื้อผ้า หมวดสี หมวดอาชีพ หมวดอวัยวะ และหมวดครอบครัว แต่ละแผนใช้เวลา 8 คาบเรียน มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1.1. ศึกษาหลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 1 จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดตะกั่วสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

1.2. ศึกษารายการคำศัพท์จากคลังคำศัพท์ระดับประถมศึกษา จำแนกตามหมวดหมู่จากหนังสือ คู่มือการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษขั้นประถมศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.3. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนแบบโครงงานจากหนังสือต่าง ๆ

1.4. สร้างแผนการดำเนินกิจกรรมโครงงาน ตามขอบเขตเนื้อหา คำศัพท์ที่กำหนดไว้ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างกรอบความคิด โดยดัดแปลงจากรูปแบบการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ (2544) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนโครงงาน

(1) ครูจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเข้าสู่โครงการ เช่น เล่นเกม นิทาน การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

(2) ครูตั้งคำถามชักจูงความสนใจของนักเรียนเข้าหัวข้อต่าง ๆ สำหรับทำโครงงาน

(3) นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกเรื่องที่จะทำโครงงานจากที่ครูเสนอแนะให้

(4) แต่ละกลุ่มช่วยกันร่างขั้นตอนการทำโครงงาน

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างโครงงาน

(5) แต่ละกลุ่มปฏิบัติงานตามแผน

(6) เตรียมนำเสนอโครงงาน

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังโครงงาน

(7) แต่ละกลุ่มเสนอผลงานของตนเองเพื่อให้กลุ่มอื่น ๆ ได้ทราบคำศัพท์ครบทุกเรื่อง

(8) ทุกกลุ่มร่วมอภิปรายความรู้ที่ได้จากทุกโครงงาน

(9) นักเรียนและคุณครูสรุปและประเมินผลโครงการโดยใช้แบบประเมินการทำโครงการ

1.5. นำแผนการดำเนินกิจกรรมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องและนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ในการทดลองสอนต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ จำนวน 1 ชุด เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สำหรับใช้ทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโครงการ ซึ่งสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ จากเอกสาร

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบความหมายคำศัพท์

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบการสะกดคำ

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบการใช้คำศัพท์ในประโยค

2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตรวจให้คะแนน และนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูล

3. แบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

3.2 สร้างแบบประเมิน

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล โดยนำค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินกระบวนการกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) แปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับตามแบบของ เคิร์ท (Likert's Scale) กำหนดให้นักของตัวเลือกที่เป็นเกณฑ์ในการประเมิน 5 ระดับดังนี้

การประเมินความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายเฉลี่ย (Mean) ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107 – 108)

ค่าเฉลี่ย

4.51 – 5.00	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยมาก
2.51 – 3.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน
ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

3.5 นำแบบประเมินความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน
ไปใช้ในการทดลอง

3.6 สรุปและอภิปรายผล

4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ครูปฐมนิเทศ ชี้แจงให้นักเรียนทราบเรื่องการทำโครงงาน
2. ครูทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนการทดลองโดยใช้เวลา 1 คาบ
3. ครูดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 1 โครงงาน My Picture Dictionary ใช้เวลา 8 คาบ
4. นักเรียน และครูทำแบบประเมินคุณภาพของผลงานหลังจากจบโครงงานที่ 1
5. ครูดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 2 โครงงาน My mobile ใช้เวลา 8 คาบ
6. นักเรียนและครูทำแบบประเมินคุณภาพของผลงาน หลังจากจบโครงงานที่ 2

7. นักเรียนสอบวัดผลสัมฤทธิ์คำศัพท์หลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
8. นักเรียนทำแบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการ
9. ครูทดสอบหลังจากสิ้นสุดการทดลอง ๒ สัปดาห์ เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ โดยใช้ข้อสอบชุดเดิมที่สลับตำแหน่งข้อและตัวเลือกแล้ว

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ เพื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์หลังการทดลองและคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังที่ ๒ สัปดาห์
3. นำคะแนนที่ได้จากการประเมินความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการมาหาค่าเฉลี่ย วิเคราะห์และประมวลสรุปเป็นความเรียง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ T แบบกลุ่มสัมพันธ์ (t – test for dependent) ของลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 33 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น ๒0 คาบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองและผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการทดลองกับค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการทดลอง 2 สัปดาห์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงานของนักเรียนซึ่งประเมินหลังจากการดำเนินกิจกรรมโครงงาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการสอนของครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองและผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการทดลองกับค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการทดลอง 2 สัปดาห์

1.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ก่อนทดลองและหลังทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ เพื่อหาค่าความแตกต่างทางสถิติ ก่อนและหลังการทดลองใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน จากนั้น นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบผล ซึ่งปรากฏผลดังตาราง ดังนี้

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ก่อนทดลอง กับค่าเฉลี่ยคะแนนหลังทดลอง

ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนทดลอง	ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังทดลอง	ผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนทดลองและคะแนนหลังทดลอง	t
18.55	22.88	4.33	17.42**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่า ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน และหลังใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน เท่ากับ 18.55 และ 22.88 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นเท่ากับ 4.33 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 17.42$)

1.2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนหลังทดลอง กับค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อหาค่าคะแนนความคงทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากทดลองใช้วิธีการสอนแบบโครงงานไปแล้ว 2 สัปดาห์ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการทดลอง จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบผล ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนหลังทดลอง กับค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนหลังการทดลอง 2 สัปดาห์

ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังทดลอง	ค่าเฉลี่ยความคงทน 2 สัปดาห์	ผลต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังทดลองและคะแนนความคงทน	t
22.88	22.52	0.364	1.32

จากตาราง 2 พบว่า ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน และความคงทนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ เท่ากับ 22.88 และ 22.52 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งมีค่าของผลต่างคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.364 ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.32$)

(ดูรายละเอียดของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองและคะแนนความคงทนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ ที่ภาคผนวก จ หน้า 78)

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแท่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนทดลอง หลังทดลอง และหลังทดลอง 2 สัปดาห์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการงานของนักเรียน ซึ่งประเมินหลังจากการดำเนินกิจกรรมโครงการ

ผู้วิจัยได้ประเมินความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการงานโดยรายละเอียดของการวิเคราะห์จะนำเสนอด้วยตารางที่แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากตาราง โดยใช้เกณฑ์ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543: 107-108) หาความถี่แต่ละช่วงรายการ หาค่าเฉลี่ยและแปลเป็นคะแนนดังนี้

4.51 – 5.00	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยมาก
2.51 – 3.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนรู้ด้วยโครงงานหลังการทดลอง

รายการ	ความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
1. การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้เข้าใจคำศัพท์มากขึ้น	17	16	-	-	-	4.52
2. การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้จำศัพท์ได้ดีขึ้น	13	20	-	-	-	4.39
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ คำศัพท์มากขึ้น	17	16	-	-	-	4.52
4. นักเรียนพอใจได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน	20	13	-	-	-	4.39
5. นักเรียนเรียนรู้ระบบการทำงานกลุ่มจากโครงงาน	15	18	-	-	-	4.48
6. นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น	15	18	-	-	-	4.45
7. นักเรียนมั่นใจในการใช้คำศัพท์มากขึ้น	17	16	-	-	-	4.48
8. นักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมโครงการ	26	7	-	-	-	4.79
9. ชอบเรียนคำศัพท์แบบโครงงานมากกว่าแบบเดิมๆ	7	18	8	-	-	3.97

รายการ	ความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	
10. นักเรียนมีความสุขและภูมิใจที่ได้นำผลงานให้เพื่อนและผู้ปกครองชื่นชม	18	15	-	-	-	4.55

จากตาราง 3 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงานในรายการที่เห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ คำศัพท์มากขึ้น นักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมโครงงาน และมีความสุขและภูมิใจที่ได้นำเสนอผลงานให้เพื่อนและผู้ปกครองชื่นชมอยู่ในระดับสูงมากคือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00

นักเรียนมีความคิดเห็นในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงานในรายการที่เห็นด้วยมาก ได้แก่ นักเรียนจำศัพท์ได้ดีขึ้น นักเรียนพอใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน นักเรียนเรียนรู้ระบบการทำงานกลุ่ม นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น น มั่นใจในการใช้คำศัพท์มากขึ้น และนักเรียนชอบเรียนคำศัพท์แบบโครงงานมากกว่าแบบเดิมๆ อยู่ในระดับสูงคือมีค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการสอนของครู

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอนของครูจากแผนการสอนแต่ละแผน ซึ่งเป็นการบันทึกเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ และการแสดงออกของนักเรียนจากการทำกิจกรรมโครงงาน มาวิเคราะห์ผลการประเมิน แล้วนำเสนอในรูปของความเรียง โดยวิเคราะห์จากขั้น ตอนการสอนแบบโครงงานทั้ง 3 ขั้น ตอนขั้น ก่อนโครงงานขั้น ดำเนินโครงงาน และขั้น หลังโครงงานซึ่งผลการประเมินมีดังต่อไปนี้

ขั้น ก่อนโครงงาน (Pro-project stage) พบว่านักเรียนจะให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ สังเกตได้จากการตั้งใจฟังคำอธิบายการซักถามข้อสงสัยและร่วมกิจกรรม

ด้วยความเต็มใจ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนมีความรู้สึกลึกซึ้งขั้นต้นที่ได้เรียนรู้ คำศัพท์โดยวิธีการสอนแบบโครงงาน ซึ่งเป็นวิธีการสอนคำศัพท์ที่แตกต่างจากที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาแล้ว

ขั้นตอนดำเนินงาน(During project) ในขั้นตอนนี้ พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นและใส่ใจในการร่วมกิจกรรมสูง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ใช้ความรู้ทางภาษาและความสามารถทางด้านทักษะอื่นๆ ได้อย่างเต็มที่ สังเกตได้จากนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะแบ่งหน้าที่ปฏิบัติกิจกรรมโครงงานตามที่แต่ละคนถนัด มีการปรึกษาหารือและช่วยเหลือกันตลอดเวลา ในโครงงานที่ 1 พบว่านักเรียนจะมีข้อสงสัยคอยซักถามครูบ่อยครั้ง เนื่องจากนักเรียนแต่ละกลุ่มยังไม่มั่นใจในการตัดสินใจหรือการลงมือปฏิบัติกิจกรรมโครงงาน ซึ่งต่างจากโครงงานที่ 2 ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถตัดสินใจ วางแผนและลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น รวมถึงมีความคิดสร้างสรรค์และมีทักษะการปฏิบัติกิจกรรมชัดเจนขึ้น อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสังเกตได้จากชิ้นงานและกระบวนการทำงานของแต่ละกลุ่ม

ขั้นหลังโครงงาน(Post-project) ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ประเมินตนเองและเพื่อน ๆ โดยใช้แบบประเมินโครงงาน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจ และมีข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำให้กับเพื่อนกลุ่มอื่นๆ ได้ดี สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถบอกถึงข้อดี ข้อด้อย และสามารถบอกถึงวิธีการว่าควรจะปรับปรุงผลงานอย่างไรให้กับเพื่อนๆ กลุ่มอื่นได้ รวมถึงนักเรียนค่อนข้างจะยอมรับคำวิจารณ์หรือคำแนะนำจากเพื่อนๆ ได้ และสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาการทำโครงงานขั้นที่ 2 ของกลุ่มตนเอง

จากการวิเคราะห์ผลการประเมินจากสภาพจริงและพฤติกรรมโดยทั่วไปในห้องเรียนระหว่างการร่วมกิจกรรมโครงงานของนักเรียน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการปฏิบัติกิจกรรมโครงงานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นอย่างดี ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ ล้วนเป็นส่วนประกอบที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงานประสบผลสำเร็จและทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น รวมถึงมีความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานครที่เรียนรู้ คำศัพท์โดยวิธีการสอนแบบโครงงาน
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 127 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวัดตะกล้า ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการดำเนินกิจกรรมตามแนวการสอนแบบโครงงาน

แผนการดำเนินกิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีทั้งหมด ๒ แผน ประกอบด้วยแผนการ ดำเนินกิจกรรมโครงงาน My Picture Dictionary ซึ่งมีหมวดคำศัพท์ 2 หมวด ได้แก่ หมวดสิ่งของใน ห้องเรียน หมวดสิ่งของในบ้าน และแผนการดำเนินกิจกรรมโครงงาน My mobile ซึ่งมีหมวดคำศัพท์ 5 หมวด ได้แก่ หมวดเสื้อผ้า หมวดสัตว์ หมวดอาชีพ หมวดอวัยวะ และหมวดครอบครัว แต่ละแผนใช้เวลา 8 คาบเรียน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ก่อนและหลังการทำโครงการ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ก่อนและหลังการทำโครงการ จำนวน 1 ชุดเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบเติมตัวอักษร แบบจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้ด้วยโครงการ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ครูปฐมนิเทศ ที่แจ้งให้นักเรียนทราบเรื่องการทำโครงการ
2. ครูทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนการทดลองโดยใช้เวลา 1 คาบ
3. ครูดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 1 โครงการ My Picture Dictionary ใช้เวลา 8 คาบ
4. นักเรียน และครูทำแบบประเมินการทำงานร่วมกันและคุณภาพของผลงานหลังจากจบโครงการที่ 1
5. ครูดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 2 โครงการ My mobile ใช้เวลา 8 คาบ
6. นักเรียนและครูทำแบบประเมินการทำงานร่วมกันและคุณภาพของผลงาน หลังจากจบโครงการที่ 2
7. ครูทดลองสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะคำศัพท์หลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
8. นักเรียนทำแบบประเมินความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการ
9. ครูทดสอบหลังจากสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ โดยใช้ข้อสอบชุดเดิมที่สลับตำแหน่งข้อและตัวเลือกแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ เพื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์หลังการทดลองและคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังที่ 2 สัปดาห์

3. วิเคราะห์ผลการประเมินความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543: 107–108) ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายเฉลี่ย (Mean) ดังนี้
ค่าเฉลี่ย

4.51 – 5.00	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยมาก
2.51 – 3.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.50	แปลความว่า	นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้าการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
2. การใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน ช่วยให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

อภิปรายผล

การใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และช่วยให้

นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์โดยผลต่างค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการทดลองและคะแนนความคงทนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เกิดจากปัจจัยหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนในการทำโครงการงาน เป็นขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นระบบ ทุกขั้นตอนมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการคิด การวางแผน การแก้ปัญหา การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจของนักเรียนโดยผ่านขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนโครงการงาน, ขั้นตอนดำเนินโครงการงาน และขั้นหลังโครงการงาน ดังนี้

ในขั้น ก่อนโครงการงาน(Pre-project stage) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่ใกล้ตัวนักเรียน และใช้สื่อประกอบการสอนที่มีสีสันสดใส น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เป็นการสร้างแรงจูงใจและนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอนที่พบว่านักเรียนมีความสนใจ และทุกกลุ่มมีการซักถามถึงบทบาทของตนเอง รายละเอียดของกิจกรรมโครงการงานที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป

ในขั้น ตอนที่ 2 หรือขั้น ดำเนินโครงการงาน (During project) เป็นขั้นตอนสำคัญที่นักเรียนได้ใช้ความรู้ทางภาษาที่เรียนมาและทักษะต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานของกลุ่มตนเองนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในกลุ่มตามความสามารถและความถนัด ในการดำเนินโครงการงาน นักเรียนได้มีโอกาสค้นคว้าข้อมูล จัดการข้อมูลเพื่อการผลิตชิ้นงาน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงเพื่อผลิตชิ้นงานซึ่งจากข้อมูลจากการประเมินคุณภาพของโครงการงานนักเรียนพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการผลิตชิ้นงานโดยผลงานโครงการงานที่ 2 ของนักเรียนทุกกลุ่มมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านความสะอาดเป็นระเบียบ ความสวยงาม การนำเสนอผลงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของคำศัพท์ นั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถเรียนรู้การทำงานจากประสบการณ์จริง โดยนำข้อมูลข้อควรปรับปรุงพัฒนาจากการประเมินคุณภาพโครงการงานที่ 1 ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาโครงการงานที่ 2 ให้ดียิ่งขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับบันทึกหลังการสอนของครูที่พบว่า ในการนำเสนอผลงานของกลุ่ม นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ในบริบทหรือประโยคได้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในโครงการงานที่ 2 สังเกตได้ชัดว่านักเรียนจะเพิ่มความระมัดระวังในการเขียนสะกดคำศัพท์ มีการซักถามคุณครูเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง มีการเปิดหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรมหรือแหล่งข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น รวมถึงมีการตรวจทานผลงานของกลุ่มเพื่อนที่จะนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นสุดท้ายหรือขั้นหลังโครงการ(Post-project) เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองและประเมินผลงานของกลุ่ม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนได้แสดงให้เห็นความสามารถในการพิจารณากระบวนการทำงานของกลุ่มตนเอง ว่ามีข้อดีและข้อควรปรับปรุงอย่างไรบ้าง และสามารถให้ข้อมูลของกลุ่มอื่น ๆ รวมทั้งเหตุผลประกอบการประเมินเพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาโครงการต่อไป นอกจากนี้ นักเรียนได้เรียนรู้ การยอมรับการวิจารณ์จากคุณครูและเพื่อนรวมทั้งเกิด ความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความคิดเห็นในการ เรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการ พบว่านักเรียนพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ โดย นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมโครงการทั้ง 2 โครงการแล้วนักเรียนเข้าใจคำศัพท์ มากขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ คำศัพท์มากขึ้น นักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมโครงการ มีความสุขและภูมิใจที่ได้นำเสนอผลงานให้เพื่อนและผู้ปกครองชื่นชม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก (4.50 – 5.00) นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ระบุว่า สามารถจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น มีความมั่นใจในการใช้คำศัพท์ มากขึ้น ได้เรียนรู้ระบบการทำงานกลุ่มได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น และชอบเรียนคำศัพท์แบบ โครงการมากกว่าการเรียนคำศัพท์แบบเดิมๆ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (3.50 – 4.49)

2. การจัดการเรียนการสอนตามความสนใจของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกโครงการที่ ใกล้ตัวและเหมาะสมกับวัยของนักเรียนประกอบด้วยโครงการ My Picture Dictionary และโครงการ My mobile ในแต่ละโครงการผู้วิจัยได้คัดเลือกคำศัพท์หมวดใกล้ตัวนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนรู้ คำศัพท์ตามความสนใจของตนเอง โดยได้จัดคำศัพท์ของทั้งสองโครงการเป็นหมวดหมู่ที่มีความสัมพันธ์ กับโครงการแต่ละโครงการ เช่น โครงการ My Picture Dictionary มีคำศัพท์ 2 หมวด ได้แก่ หมวดสิ่งของ ในห้องเรียน หมวดสิ่งของในบ้าน โครงการ My mobile มีหมวดคำศัพท์ 5 หมวด ได้แก่ หมวดเสื้อผ้า หมวดสี หมวดอาชีพ หมวดอวัยวะ และหมวดครอบครัว คำศัพท์ทั้งหมดเป็นคำศัพท์ที่ใกล้ตัวนักเรียนรูป ประโยคที่ใช้ในกิจกรรมโครงการเป็นประโยคง่าย ๆ ที่นักเรียนสามารถพูด หรือบรรยายได้อย่างถูกต้องทำ ให้นักเรียนสามารถจดจำได้คำศัพท์ได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะในกิจกรรมโครงการ My mobile เป็นโครงการที่ เน้นให้นักเรียนได้นำเสนอข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลในครอบครัว โดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอนพบว่า นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นเป็นอย่างมากที่จะวาด ภาพ และนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวของตนเอง นักเรียนมีการซักถามคุณครู มีการ แสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ในการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้โมบายล์ครอบครัวของตนเองออกมาสวยงามและ ถูกต้อง นอกจากนี้ นักเรียนยังสนใจซักถามและแสดงความคิดเห็นในโมบายล์ครอบครัวของเพื่อนนักเรียน กลุ่มอื่น ด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำงาน

ตามที่นักเรียนสนใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้นักเรียนจดจำได้เป็นอย่างดี และส่งผลให้นักเรียนเกิด ความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528 : 254) ที่ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำอย่างหนึ่งก็คือ ความสนใจ หากเรามีความสนใจอย่างใดอย่างหนึ่งย่อมจดจำ เรื่องนั้นได้ไม่ยากนัก สิ่งที่เราเห็นว่าปราศจากความสำคัญถ้าไม่สนใจก็จะทำให้ลืมเรื่องนั้นเร็วขึ้น และยัง สอดคล้องกับทฤษฎีความจำของ สุจิต ถาวรสุข. (2512: 122-123) ที่ว่าความสนใจเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ของการจำการที่คนเราจะจดจำสิ่งต่างๆได้ดีหรือไม่ขึ้นกับ องค์ประกอบที่ความของผู้คน ว่ามีความสนใจจริงจัง แค่ไหน ถ้าสนใจจริง ตั้งใจและลงมือกระทำปฏิบัติจริงๆ ย่อมจะทำให้จำเนื้อหาแห่งวิทยาการนั้นได้ง่าย และแม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของลัดดา ภูเถียรติ. (2544: 22) ที่ว่าการเรียนรู้ใน รูปแบบของโครงการเป็นการจัดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ความชำนาญที่มีอยู่มาประยุกต์ได้อย่าง เต็มที่ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ตัดสินใจด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมโดยการเป็นผู้สร้างความรู้ บ้าง แทนที่จะเป็นผู้รับความรู้แต่เพียงฝ่ายเดียว ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการสอนโดยใช้โครงการ นั้นเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านความจำของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

3. การทำกิจกรรมโดยกระบวนการกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ แบบโครงการเป็นลักษณะกิจกรรม กลุ่มซึ่งนักเรียนมีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน รู้จักการแบ่งงานแบ่งหน้าที่กันทำ นักเรียนสามารถ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งการที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ทำให้นักเรียนรู้สึก เป็นหนึ่งเดียวและอยากทำงานเพื่อกลุ่มของตนมากขึ้น ภาวที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันในโครงการ เช่น การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ การรายงานหน้าที่นั้น การระดมความคิดในการทำงานเป็นต้น ทำให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้ที่จะปรึกษาหารือและวางแผนร่วมกันในการทำงาน มีความพยายามที่จะทำงานให้ ออกมาดี รู้จักปรับปรุงงานของกลุ่มตน พัฒนาการด้านการทำงานเป็นกลุ่มเห็นได้จากการแสดงความ คิดเห็น รู้จักการแก้ปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้ง มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เห็นได้จากข้อมูล ผลการวิเคราะห์จากประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการ พบว่านักเรียน ได้แสดงความคิดเห็นว่าได้เรียนรู้ระบบการทำงานกลุ่มจากโครงการอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.48 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการสอนของครูที่พบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ การทำกิจกรรมกลุ่มจากโครงการที่ 1 แล้วพบว่าเมื่อนักเรียนเริ่มกิจกรรมในโครงการที่ 2 นักเรียนจะเข้าใจ วิธีการทำงานมากขึ้น และพยายามมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น เมื่อการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจนตาม ความถนัดและความสามารถของแต่ละคนอย่างคล่องแคล่ว นักเรียนที่เก่งก็จะช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนกว่า ให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมไปพร้อมกันได้ ซึ่งการทำกิจกรรมแบบกระบวนการกลุ่มหรือเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ จะ ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกละอาย กล้าซักถามเพื่อนมากกว่าซักถามคุณครูในสิ่งที่ตนไม่

เข้าใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และทำให้นักเรียนแต่ละคนมีความกระตือรือร้นที่จะทำหน้าที่ในส่วนที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เนื่องจากนักเรียนทราบว่าผลงานของตนเองมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเว็บและสลาวิน.(webb.1988: & Slavin. 1990)ที่ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ของตนอย่างเต็มศักยภาพในรูปแบบการทำงานเป็นกลุ่มย่อยนอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของวัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. (2547:39) ที่ว่าในการทำโครงการนักเรียนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมโครงการ ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันในการศึกษาค้นคว้า และมีความรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถในการแต่ละด้านไม่เหมือนกัน จึงมีการแบ่งงานกันทำตามความสามารถ ทำให้งานประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากสมาชิกทุกคนร่วมมือกัน ซึ่งการทำงานร่วมกันนี้ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันและรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เหล่านี้ ล้วนแต่เป็นปัจจัยซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้น

4. เนื้อหาในการทำกิจกรรมโครงการเนื่องจากผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาในการทำกิจกรรมโครงการที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ หลังจากการปฏิบัติกิจกรรมโครงการทั้ง 2 โครงการ พบว่าการทำกิจกรรมโครงการทำให้การเรียนรู้ คำศัพท์ที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างมีความหมาย กล่าวคือ นักเรียนได้มีโอกาสเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ เช่น ในการทำโครงการ My mobile นักเรียนได้ลงมือทำโมบายล์แสดงข้อมูลบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว ซึ่งคำศัพท์บางส่วน นักเรียนรู้จักอยู่แล้ว นักเรียนก็ต้องการเรียนรู้ คำศัพท์ใหม่และเกิดการเชื่อมโยงกับชีวิตจริงเนื่องจากนักเรียนต้องบอกข้อมูล ลักษณะอาชีพ ของบุคคลในครอบครัวตนเองโดยใช้คำศัพท์และรูปประโยคให้ถูกต้อง ซึ่งลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวนี้ ทำให้นักเรียนมีความสนใจและเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการในข้อที่ว่านักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมโครงการ ซึ่งนักเรียนเห็นด้วยโดยมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.79 และยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ พรณี โพธิ์ศรี. (2544: 11) ที่ว่าการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกันโดยนำเอาประสบการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกันมาจัดกิจกรรมร่วมกันให้สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน เป็นการขยายบทเรียนให้สนุก ซึ่งการสอนแบบนี้ เป็นส่วนหนึ่งในการสอนที่มุ่งประสบการณ์ทางภาษา ทำให้นักเรียนจดจำและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ส่วนการทำโครงการ My Picture Dictionary นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดี โดยโครงการนี้ นักเรียนได้ค้นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องการรู้ หาความหมาย ฟังออกเสียง เขียนคำศัพท์ ซึ่งเมื่อนักเรียนได้ลงมือทำจริง ก็ย่อมทำให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้ดี สอดคล้องกับมัลลิกา พงศ์ปริตร และศรีภูมิ อัครมาส.2546 อ้างอิงจาก; (Barreto.1999)

ที่พบว่าหลังจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชาวโบโตริโกได้ทำโครงการและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามโครงการแล้ว นักเรียนสามารถจำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น และกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ด้วยข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการสอนแบบโครงการเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ ตามระดับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองได้เต็มที่ อีกทั้งทำให้นักเรียนมีความสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น รวมถึงมีความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเช่นกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุริยา จันทรเนียม. (2541: 19-20) ที่พบว่า โครงการภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน มีวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ ทำงานตามแผนที่วางไว้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก รวมถึงงานวิจัยของโธมัส. (Thomas: 2000: 1-45) ที่ระบุว่า การสอนแบบโครงการช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ในการใช้โครงการประกอบการสอนนั้น ครูผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการทำโครงการว่า เป็นการฝึกกระบวนการเรียนรู้ ทักษะด้านคำศัพท์เพื่อทำให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น หรือมีความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ มิได้มุ่งเน้นให้เกิดการแข่งขันกันทำคะแนนในแต่ละกลุ่ม แต่เกิดความรู้สึกเห็นแก่ตัวและมุ่งทำคะแนนเพื่อชัยชนะของกลุ่มมากกว่าจุดมุ่งหมายอื่น

1.2 ในการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ควรมีการจัดกลุ่มนักเรียนคละกัน คือ มีนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน เรียนรู้ไปด้วยกัน เป็นการลดปัญหาความแตกต่างระหว่างนักเรียนในห้องเรียน

1.3 การสอนแบบโครงการครูผู้สอนควรเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้สำรองให้กับนักเรียนอย่างครบถ้วน เนื่องจากถ้านักเรียนกลุ่มใดลืมอุปกรณ์ชิ้นหนึ่งชิ้นใดมาจะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมโครงการมีความล่าช้า หรือไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่อไปได้

1.4 ครูควรเสนอแนะวิธีการนำเสนอผลงานโครงการในรูปแบบอื่นที่หลากหลาย นอกเหนือจากการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน และการจัดป้ายนิเทศ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การสาธิต เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยทดลองใช้วิธีการสอนแบบโครงงานในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอื่นและในระดับชั้นอื่น เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้

2.2 ควรทำการศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ โดยการใช้วิธีการสอนแบบโครงงาน

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความกล้าแสดงออก และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ.กรมวิชาการ. (2544). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา : เรียนรู้ด้วยตนเอง
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา ลาดพร้าว
- (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์.
- กุศยา แสงเดช. (2545). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.
- เจลิยวศรี พิบูลชล. (2545). โครงการภาษาอังกฤษกับเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2520). ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ถวิล ธาวาโกชน์; และ ศรัณย์ ดำริสุข. (2541). จิตวิทยาทั่วไป. ปทุมธานี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- ทวี ท่อแก้ว. (2527). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธัญญะ บุปผเวส; และคนอื่นๆ. (2534). จิตวิทยาเบื้องต้น. ขอนแก่น: ภาควิชาจิตวิทยาการ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ธีรนนท์ ตานนท์. (2542). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4
โดยโครงการ. รายงานวิจัย.ร้อยเอ็ด: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.
- นатыา นิธิฤทธิพร. (2537). ปัญหาด้านคำศัพท์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภดล นพโธสง. (2536). ผลการใช้เทคนิคช่วยจำแบบเชื่อมโยงลูกโซ่ในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ถ่ายเอกสาร.
- นันทพร คชศิริพงษ์. (2526). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่1จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.
- นวลจิตต์ เขาวีรติพงษ์; และคณะ. (2545). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กรุงเทพฯ:
ภาพพิมพ์.

- บำรุง ไตรรัตน์. (2527). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประนอม สุรัสวดี. (2539). *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2531). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กราฟิคอาร์ต.
- ปราณี ประสิทธิ์เตสัง. (2542). *การสอนแบบกระบวนการกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ปราโมทย์ บุญมุสิก. (2532). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการทำการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบใช้เกมและแบบปกติในโรงเรียนประถมศึกษา*. สังกัดสำนักการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์
- มาลี จุฑา. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์
- มาลัย สิงหะ. (2542). *การสอนแบบโครงการ*. กรุงเทพฯ: ดับบลิว.เจ.เพ็ร็อบเพอติ.
- . (2544). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ “โครงการ”*. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2535). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนการพิมพ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบัง.
- รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. (2547). *การพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบโครงการ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2544). *โครงการเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระบับทุกข์. (2545). *เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิก.

- วรรณพร ศิลหา. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้เกมและไม่มีเกมประกอบการสอน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วรชาติ ภูทอง. (2537). ผลของการสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่ายที่มีต่อการจำคำศัพท์ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วาริณี ศรีสมพงษ์. (2517). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์. คม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสาข์ จิตวิทย์. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2530). ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิธร แสงธนู; และ คิด พงศทัต. (2521). คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สยามมิตร.
- ศิริวรรณ ไสภิตภักดีพงษ์. (2544). การใช้เกมประกอบการสอนเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2544). โครงการกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สังเวียน สถษติกุล. (2521). วิธีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สันทัต หอมสมบัติ (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์. คม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร เข็นเขาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สมสวรรณค์ พันธุ์เทพ. (2540). การนำวิธีการสอนแบบมุ่งประสิทธิผลไปใช้เพิ่มพูนความสามารถ
ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและบรรยายภาค
ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์; และ บำรุง ไตรรัตน์. (2544). การจัดการเรียนการสอนโครงงานภาษาอังกฤษ. นครปฐม:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุจิต ถาวรสุข. (2512). ทฤษฎีความจำแบบสมบูรณ. กรุงเทพฯ: มหราชตะการพิมพ์.
- สุจิตรา หังสพฤกษ์. (2538). เทคนิคการสร้างข้อสอบระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ.
- สุธาทิพย์ สุดหนองบัว (2545). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โครงงาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุเมธดา งามชัด. (2548). ผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานที่มีต่อความสามารถด้านการคิดของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนบ้านหุบคา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยา จันทรเนียม. (2541). โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน
งานวิจัย. โรงเรียนคุรุประชาสรรค์, ชัยนาท. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). วิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียนกรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- สำเนา ศรีประมงค์. (2547). การศึกษาการใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนที่มีต่อความคงทนในการ
เรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์
จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อรพิน พจนานนท์. (2537). การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา. ขอนแก่น.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อบรม สันนิบาล. (ม.ป.ป). วิชาการศึกษา 122: จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจริยา สุชาวรรณ. (2524). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอนกกุล กรี่แสง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิษณุโลก: โครงการตำรามหาวิทยาลัย.
- Adam, J.A. (1969). *Human Memory*. New York: McGraw – Hill.
- Atkinson, R.C.; & Shiffrin, R.M. (1968). Human Memory. A Proposed System and Its Control Processes in K.W. Spence J.T. Spence (Eds) *The Psychology of Learning and motivation: Advances in Research and Theory*. Voi 2. New York: Academic Press.
- Chard, Sylvia C. (1995). *The Project Approach: A Second Practical Guide for Teacher*. Alberta: Canada.
- Eyring, Janet Louise. (1990). *Teacher Experiences and Student Responses in ESL Project Work Instruction: A Case Study*. Dissertation Abstract, Ph.D. Los Angeles: University of California.
- Finochiaro, Mary. (1964). *Teaching Children Foreign Language*. New York: Mc Graw – Hill Book Company.
- Fried- Booth, Diana L. (1987). *Project Work*. Great Britain: Oxford University Press.
- Gairns, Ruth; & Stuart, Redman. (1986). *Working with Words: a guide to teaching and learning vocabulary*. New York: Cambridge University Press.
- Gardner, Dorothy; & Ellen, Marion. (1957). *The education of young children*. New York : Philosophical Library.
- Ghadessy, Mohsen. (1979, January). “ Word Lists and Material Preparation: A New Approach”. *English Teaching Forum*. 17 (1): 24-27.
- Haines, Simon. (1989). *Project for The EFL Classroom : Resource Material for Teachers*. U.K: Nelson.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom Testing*. New York: Longman.
- John, Morgan; & Rinvulcri, Mario. (1986). *Vocabulary*. New York: Oxford University Press.
- Jones, Peter Watcyn. (1993). *Vocabulary Games and Activities for Teacher*. Singapore Offset Printing.
- Kathz, Littian G; & Chard, Sulvia C. (1994). *Engaging Children’s mind: The Projects Approach*.

- Lee, May; & Li, Benjamin. (1997). *Learning English Through Project Work*. 17th Annual Thai TESOL International Conference : New Perspectives on Teaching & Learning English in Asia. Hong Kong Institute of Education. Photocopied.
- Lowenthal, Jeffrey N. (2006). *Project-Based Learning and New Venture Creation*. *The NCIIA 10th Annual Meeting, March 23-25*. Northeastern State University. Retrieved 6 September 2007, from <http://www.nciia.org>
- Mackey, William. (1976). *Language Teaching Analysis*. London: Green Co., Ltd.
- Nunan, David. (1991). *Understanding Language Classroom*. New Jersey: Prentice Hall.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School*. London: Longman.
- Philips, Diane; Burwood, Sarah; & Dunford, Helen. (1999). *Project With Young Learners*. New York: Oxford University Press.
- Philips, Sarah. (1993). *Young Learners*. New York: Oxford University Press.
- Read, John. (2000). *Assessing Vocabulary*. New York: Cambridge University Press.
- Ribe, Ramon; & Vidal, Nuria. (1993). *Project Work: Handbooks for the English Classroom*. Oxford Heinemann Interantional.
- Stewick, Earl W. (1972). *Language Learning Teaching and Learning English*. London: Longman Group Limited.
- Stoller, Fredricka L. (1998). *Project Work: A Mean to Promote Language Content*. English Teaching Forum. 33(10): 2-9.
- Thomas, John W. (2000). A Review of Research on Project- Based Learning. California: *The Autodesk Foundation*. Retrieved 6 September 2007, from <http://www.bobpearlman.org>
- Wray, David. (1989). *Project Teaching*. Warwickshire: Scholastic Publications Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตารางการดำเนินงานกิจกรรมโครงการ
- ตารางคำศัพท์

ตารางการดำเนินกิจกรรมโครงการ

โครงการที่ 1 My Picture Dictionary

ขั้นตอน	จำนวน คาบ	กิจกรรมการเรียนการสอน
ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนโครงการ	1	- นักเรียนศึกษาตัวอย่างหนังสือรูปภาพที่ใช้เทคนิคแบบต่าง ๆ ในการทำ ตัวอย่างเช่น หนังสือภาพสามมิติ หนังสือภาพหุ่นตัว เป็นต้น - นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงรูปแบบหนังสือภาพที่นักเรียนชอบและอยากทำ - ครูนำเสนอหัวข้อหมวดคำศัพท์ที่จะใช้ในการทำหนังสือรูปภาพได้แก่หมวดสิ่งของในห้องเรียน และหมวดสิ่งของในบ้าน - นักเรียนเข้ากลุ่มและลงความเห็นเรื่องที่จะทำโครงการโดยการจัดกลุ่มของนักเรียนเป็นแบบคณะนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน - นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดวางแผนและร่างขั้นตอนการทำโครงการ
ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่าง โครงการ	6	- นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติงานตามแผนที่ร่างไว้ตามลำดับ เช่น การค้นคว้าคำศัพท์และรูปภาพจากหนังสือต่าง ๆ การวาดภาพระบายสี การประดิษฐ์ การตัดปะรูปภาพ การตกแต่ง พร้อมทั้งฟังและฝึกออกเสียงคำศัพท์จากเทปบันทึกเสียง - นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอโครงการ โดยในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะฝึกออกเสียงคำศัพท์จากเทปบันทึกเสียง โดยมีคุณครูคอยให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง - นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน เพื่อให้เพื่อนนักเรียนในกลุ่มอื่น ๆ ได้รับความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ครบทุกเรื่อง โดยแต่ละกลุ่มที่ออกมานำเสนอจะเปิดเทปการออกเสียงคำศัพท์ในโครงการของกลุ่มตนเอง เพื่อให้เพื่อนในห้องออกเสียงตาม โดยคุณครูคอยสังเกต ให้กำลังใจและแนะนำให้ นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง

ขั้นตอน	จำนวน คาบ	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
ขั้นที่3 ขั้นหลังโครงงาน	1	- นักเรียนและคุณครูสรุปและประเมินผลโครงงานโดยใช้แบบประเมินการทำโครงงานของกลุ่มตนเอง จากนั้นนักเรียนรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ถึงข้อดี และข้อควรปรับปรุงพัฒนาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำโครงงานชิ้นต่อไป

ตารางการดำเนินกิจกรรมโครงการ

โครงการที่ 2 My Mobile

ขั้นตอน	จำนวน คาบ	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนโครงการ	1	- นักเรียนนำรูปภาพครอบครัวของตนเองมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ ดูและแนะนำบุคคลในรูปภาพว่ามีใครบ้าง จากนั้นครูนำเสนอตัวอย่างโมบายล์แบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเห็นตัวอย่างและเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะประดิษฐ์โมบายล์ของกลุ่มตนเอง - ครูนำเสนอหัวข้อหมวดคำศัพท์ที่จะใช้ในการทำโมบายล์ ได้แก่ หมวดครอบครัว หมวดเสื้อผ้า หมวดสี หมวดอาชีพ และหมวดอวัยวะ - นักเรียนเข้ากลุ่มและลงความเห็นเรื่องที่จะทำโครงการโดยการจัดกลุ่มของนักเรียนเป็นแบบคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน - นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดวางแผนและร่างขั้น ตอนการทำโครงการ
ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่าง โครงการ	6	- นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติงานตามแผนที่ร่างไว้ตามลำดับ เช่น การค้นคว้าคำศัพท์และรูปภาพจากหนังสือต่าง ๆ การวาดภาพระบายสี การประดิษฐ์ การตัดปะรูปภาพ การตกแต่งการสัมภาษณ์พูดคุย สอบถาม พร้อมทั้งฟังและฝึกออกเสียงคำศัพท์จากเทปบันทึกเสียง - นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอโครงการ โดยในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะฝึกออกเสียงคำศัพท์จากเทปบันทึกเสียง โดยมีคุณครูคอยให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง - นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน เพื่อให้เพื่อนนักเรียนในกลุ่มอื่น ๆ ได้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ครบทุกเรื่อง โดยแต่ละกลุ่มที่ออกมานำเสนอจะเปิดเทปการออกเสียงคำศัพท์ในโครงการของกลุ่มตนเองและออกเสียงประโยคง่าย ๆ เพื่อให้เพื่อนในห้องออกเสียงตาม โดยคุณครูคอยสังเกต ให้กำลังใจและแนะนำให้เพื่อนนักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง

ขั้นตอน	จำนวน คาบ	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
ขั้นที่3 ขั้นหลังโครงงาน	1	- นักเรียนและคุณครูสรุปและประเมินผลโครงงานโดยใช้แบบประเมินการทำโครงงานของกลุ่มตนเอง จากนั้นนักเรียนรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ถึงข้อดี และข้อควรปรับปรุงพัฒนาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำโครงงานชิ้นต่อไป

ตารางคำศัพท์โครงการ My Picture Dictionary

หมวดสิ่งของในห้องเรียน	หมวดสิ่งของในบ้าน
pencil, pen, ruler, eraser, pencil box	glass, spoon, fork, dish
school bag, book, notebook	bowl, pan, jar, bottle
table, desk, chair, shelf	basket, comb, powder
bin, broom, box	light, lamp, iron
blackboard, paper, clock	telephone, curtain
chalk, brush, mirror, vase	towel, pillow, blanket
window, door, radio, television	toothpaste, soap, shampoo
picture, flag, flower, map	sofa, mat, umbrella

ตารางคำศัพท์โครงงาน My Mobile

หมวดครอบครัว	หมวดอาชีพ	หมวดเสื้อผ้า	หมวดอวัยวะ	หมวดสี
grandfather	doctor	shirt	eye	red
grandmother	nurse	T-shirt	ear	pink
father	policeman	blouse	nose	yellow
mother	soldier	jacket	mouth	green
son	postman	skirt	head	brown
daughter	teacher	shorts	hair	black
brother	fisherman	trousers	neck	white
sister	barber	dress	shoulder	purple
niece	shopkeeper	socks	arm	blue
nephew	pilot	shoes	hand	orange
aunt	singer		finger	
uncle	chef		hip	
	lawyer		leg	
	engineer		knee	
	fruit seller		foot	
	reporter			
	farmer			

ภาคผนวก ข

- แบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงการ
- แบบประเมินคุณภาพของผลงาน
- เกณฑ์การประเมินคุณภาพของผลงาน

แบบประเมินความคิดเห็นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน
คำชี้แจงให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย /ลงในช่องที่
 ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด จำนวน10 ข้อ

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การเรียนรู้ด้วยโครงงานช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น					
2	การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น					
3	การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น					
4	นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน					
5	การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ระบบการทำงานเป็นกลุ่ม					
6	การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น					
7	การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
8	นักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมโครงงาน					
9	นักเรียนชอบการเรียนรู้คำศัพท์แบบเดิม ๆ มากกว่าการเรียนรู้แบบโครงงาน					
10	การเรียนรู้ด้วยโครงงานทำให้นักเรียนมีความสุขและภูมิใจที่จะนำผลงานของตนเองไปให้เพื่อนและผู้ปกครองชื่นชม					

แบบประเมินคุณภาพโครงการ

Project 1 : My Picture Dictionary

Group.....

ผู้ประเมิน

☐

ตนเอง

☐

ครู

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1	2	3	
1	เนื้อหา				
2	ความถูกต้องของคำศัพท์				
3	ความสะอาดเป็นระเบียบ				
4	ความสวยงาม				
5	การนำเสนอผลงาน				
รวม					

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 1

หมายถึง

คุณภาพพอใช้

ระดับ 2

หมายถึง

คุณภาพดี

ระดับ 3

หมายถึง

คุณภาพดีมาก

แบบประเมินคุณภาพโครงการ

Project 1 : My Mobile

Group.....

ผู้ประเมิน

☐

ตนเอง

☐

ครู

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน			รวม
		1	2	3	
1	เนื้อหา				
2	ความถูกต้องของคำศัพท์				
3	ความสะอาดเป็นระเบียบ				
4	ความสวยงาม				
5	การนำเสนอผลงาน				
รวม					

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 1

หมายถึง

คุณภาพพอใช้

ระดับ 2

หมายถึง

คุณภาพดี

ระดับ 3

หมายถึง

คุณภาพดีมาก

เกณฑ์การประเมินคุณภาพโครงการ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	1	2	3
1. เนื้อหา	ผลงานมีเนื้อหา น้อยมาก	ผลงานมีเนื้อหาพอใช้	ผลงานมีเนื้อหาครบถ้วน
2. ความถูกต้องของ คำศัพท์	เขียนสะกดคำศัพท์ผิด มาก	เขียนสะกดคำผิดบ้าง เล็กน้อย	เขียนสะกดคำศัพท์ได้ ถูกต้องทุกคำ
3.ความสะอาดเป็น ระเบียบ	มีรอยลบขีดฆ่า ตัวหนังสืออ่านยากไม่ เป็นระเบียบ	มีรอยลบขีดฆ่าเล็กน้อย ตัวหนังสืออ่านง่าย ค่อนข้างมีความเป็น ระเบียบ	ไม่มีรอยลบขีดฆ่า ตัวหนังสืออ่านง่าย มีความเป็นระเบียบ
4. ความสวยงาม	การวางรูปแบบไม่ น่าสนใจ ระบายสี ตกแต่งไม่สวยงาม	การวางรูปแบบค่อนข้าง เหมาะสม ระบายสี ตกแต่งได้สวยงาม	การวางรูปแบบ เหมาะสม ระบายสี ตกแต่งได้สวยงาม
5.การนำเสนอผลงาน	การนำเสนอไม่น่าสนใจ ใช้ภาษาท่าทางไม่ เหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง น้อยมาก	การนำเสนอค่อนข้าง น่าสนใจ ใช้ภาษา ท่าทางได้เหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง ค่อนข้างดี	การนำเสนอน่าสนใจ ใช้ ภาษาท่าทางได้ เหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง ดีมาก

* ปรับจากแบบประเมินคุณภาพผลงานนักเรียนของ สุเมธดา งามชัด (2548)

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

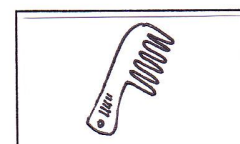
ตอนที่ 1 แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกตัวสะกดที่ถูกต้องของคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ โดยทำเครื่องหมาย x ลงบนคำตอบที่ถูกต้อง

1. a. bloom b. broom
 c. boom d. bromn

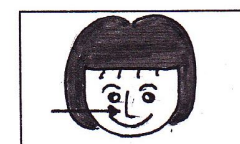
2. a. comb b. comp
 c. camb d. camp

3. a. skirt b. skrit
 c. skait d. skiat

4. a. nase b. nise
 c. nose d. nese

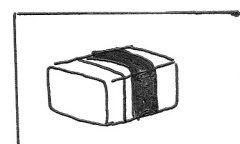

5. a. narse b. nerse
 c. nores d. nurse

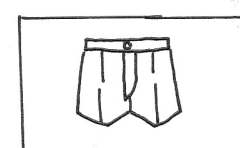

ตั้งแต่ข้อ 6-10 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปในช่วงว่างให้ถูกต้อง

1. e__ a__ __r

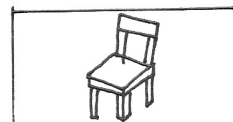
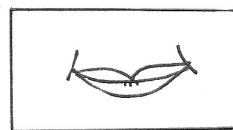
2. s 0 s

3. m _ _ u _ _ h

4. c _ _ a _ _ _

5. p _ _ l _ _ c _ _ m _ _ n

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความหมายของคำ

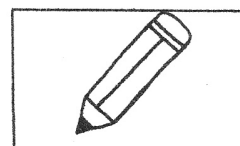
คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ โดยทำเครื่องหมาย x ลงบนคำตอบที่ถูกต้อง

11. a. paper

b. pencil

c. chalk

d. fork

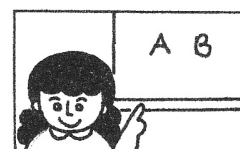

12. a. pilot

b. postman

c. teacher

d. singer

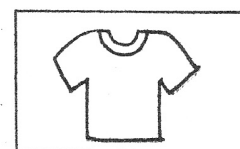

13. a. shirt

b. blouse

c. jacket

d. T-shirt

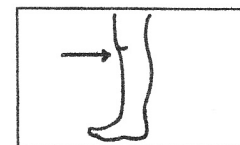

14. a. elbow

b. hand

c. knee

d. finger

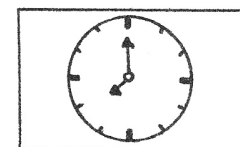

15. a. clock

b. table

c. chair

d. curtain

16. a. barber

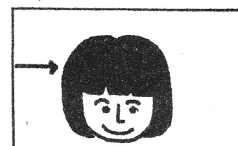
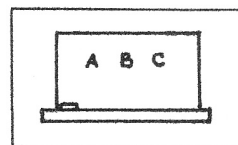
b. lawyer

c. chef

d. soldier

17. a. notebook b. blackboard
c. pencil box d. window
18. a. hair b. face
c. waist d. chin
19. a. shoes b. dress
c. socks d. trousers
20. a. engineer b. fisherman
c. fruit seller d. shopkeeper

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการใช้คำศัพท์ในประโยค

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมเติมลงในประโยค โดยทำเครื่องหมาย x ลงบนคำตอบที่ถูกต้อง

21. I smell with my ____.

- a. eyes b. nose
c. legs d. ears

22. I put some flowers in a ____.

- a. bin b. bag
c. shelf d. vase

23. My mother has a sister. She is my ____.

- a. uncle b. sister
c. aunt d. brother

24. The boy is wearing a ____.

a. dress	b. skirt
c. blouse	d. shirt

25. We use ____ to write on the blackboard.

a. a piece of chalk	b. a pencil box
c. a pen	d. a ruler

26. He is in the farm. He grows rice. He is a ____.

a. farmer	b. barber
c. teacher	d. postman

27. I touch my hair with my ____.

a. chest	b. neck
c. hand	d. cheek

28. I am ill. I need a ____.

a. engineer	b. pilot
c. reporter	d. doctor

29. What color is a zebra?

a. red and yellow	b. white and black
c. brown and black	d. blue and green

30. The father of your mother is your ____.

a. sister	b. brother
c. grandfather	d. grandmother

ภาคผนวก ง
ภาพการทำกิจกรรมโครงงาน

นักเรียนปฏิบัติงานโครงงาน My Picture Dictionary

นักเรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มโครงการ My Picture Dictionary

นักเรียนปฏิบัติงานโครงงาน My Mobile

นักเรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มโครงงาน My Mobile

ภาคผนวก จ

- ตารางแสดงคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านคำศัพท์
- ตารางการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์
หลังการทดลองและคะแนนความคงทนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์

**ตารางการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่3 ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง**

เลขที่	Pre-Test (40 คะแนน)	Post-Test (40 คะแนน)	ผลต่างคะแนน
1	11	16	5
2	13	17	4
3	14	15	1
4	20	25	5
5	19	21	2
6	18	23	5
7	25	29	4
8	18	22	4
9	18	23	5
10	17	20	3
11	12	16	4
12	22	25	3
13	21	24	3
14	19	24	5
15	26	30	4
16	15	21	6
17	16	21	5
18	14	20	6
19	13	20	7
20	20	25	5
21	21	27	6
22	25	29	4
23	14	19	5

เลขที่	Pre-Test (40 คะแนน)	Post-Test (40 คะแนน)	ผลต่างคะแนน
24	22	26	4
25	18	21	3
26	21	24	3
27	24	28	4
28	22	24	2
29	19	25	6
30	20	26	6
31	17	20	3
32	15	22	7
33	23	27	4
ค่าเฉลี่ย	18.55	22.88	17.42

ตารางการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่3 หลังการทดลองและคะแนนความคงทนเมื่อทิ้งช่วงไป2 สัปดาห์

เลขที่	คะแนนหลังการ ทดลอง (40 คะแนน)	คะแนนความคงทน 2 สัปดาห์ หลังการ ทดลอง (40 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน
1	16	14	2
2	17	16	1
3	15	13	2
4	25	25	0
5	21	20	1
6	23	20	3
7	29	30	1*
8	22	19	3
9	23	21	2
10	20	20	0
11	16	14	2
12	25	23	2
13	24	25	1*
14	24	23	1
15	30	30	0
16	21	17	4
17	21	20	1
18	20	20	0
19	20	18	2
20	25	23	2

เลขที่	คะแนนหลังการ ทดลอง (40 คะแนน)	คะแนนความคงทน 2 สัปดาห์ หลังการ ทดลอง (40 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน
21	27	26	1
22	29	28	1
23	19	16	3
24	26	25	1
25	21	20	1
26	24	22	2
27	28	26	2
28	24	27	3*
29	25	20	5
30	26	25	1
31	20	19	1
32	22	18	4
33	27	28	1*
ค่าเฉลี่ย	22.88	22.52	1.32

หมายเหตุ (*) หมายถึง นักเรียนมีคะแนนความคงทนหลังการสอน 2 สัปดาห์มากกว่าคะแนนหลังการทดลอง

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวสุพรรณี เสนักดี
วันเดือนปีเกิด	20 กันยายน 2522
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	20 ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร. 9 ซอย 22 แขวง 8 แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2545	คบ.(วิชาเอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
พ.ศ. 2553	ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ